

பல்கலை

தமிழ்நெஞ்சம்

www.tamilnenjam.com

ஜனவரி 2018

ஜேன்
விளக்கப் படைப்புகளுள் ஹைகூ

ஆணுக்குக்கூடவா
தெரியாதவள் ஆழ்மனம்?

காயத்ரி

உயிர் ஊசலில் விளைநிலம்

கவிதாயினி விஜி விஜயராணி

காதோடுதான் நான் பேசவேன்

காதோடுதான் நான் பேசவேன்
காதல் மொழி..

என் காதல் மொழி கேட்டு
உன் விழிகள் வியந்து
போவதற்குள் உன் இதயத்தில்
பாய் விரித்துக்
கொள்வேன் படுத்துறங்க..

உன்மீது கொண்ட காதலை
உன் காதோரம் பேச காத்திருந்த
மணித்துளிகள் பணித்துளிகளாய்
என் இதயத்தில் படர்ந்து
பாரமாய் இருக்கிறது..

உன் விழி கண்ட நொடி முதல்
காதல் இடிவிழுந்து
இதயம் நொறுங்கி போனதே..

உன் உதடுகளில்
கசிந்து வடியும்
காதல் அமிர்தம்
ருசிக்க காத்திருக்கிறேன்
பட்டாம் பூச்சியாய் பறந்து
வட்டமிடுகிறேன் காதல் வணத்தில்..

உன் புன்னகை ஒன்றே
என் காதல் உயிர் வாழ
குருதியாய் உரமிடுகிறது..

உன் அகத்தின் அடகு முகத்தில்
முழு நிலவாய் பிரகாசிக்க அதில்
என் காதல் பல துகள்களாய்
வெடித்து விண்மீன்களாய்
மின்னுகிறது என் இதய வாணில்..

காத்தவூர்க்கவி ஜானைட்.எம்.பவர்த்
காத்தான்குடி.

உயிர் ஊசலில் விளைநிலம்

விதைத்த விதைகளை உள்வாங்க
என் உடலில் உயிர்சத்து இல்லை.

விதைகளை முளைக்கச்சொல்ல
என்மனதில் ஈரமில்லை.

வெற்றிடங்களை நிரப்ப
வருணைபகவானுக்கோ மனமில்லை.

கண்விழித்துப்பார்த்தால்
வெள்ளைமாளிகைகள் நாற்காலி
போட்டு அமர்ந்து அதிகாரம் செய்கிறது.

ஆழ்துளைக்கிணறுகளின் அட்டகாசம்
என் உடலை அங்கஅங்கமாக கிழித்துக்
கொண்டிருக்கிறது.

அன்னார்ந்து பார்த்து அழுகின்றேனே?
அடைமழையே எம்மை அணுகி
ஆறுதல்சூற அஞ்சுகிறாயே?

கூட்டம்சூட்டமாய் என்உடலை கூறுபோட
கொடியசைத்து அழைக்கிறார்கள்.

எம்மை ஆண்ட சொர்க்கமே இனி உன்உடலின்
வியர்வைத்துளிகளை நான் ருசிக்கமாட்டேன்.

உங்கள்கண்களில் வழியும் ரத்தத்துளிகளை
கண்டு கரைந்துபோவேன்.

என் உடலைதனியாக விட்டுசெல்லாதே
என் ஆருயிர் அரசனே.

என் உடலை சிதைக்கின்ற காட்சியை
கண்டு கடைசியாக ஒருமுறை
கண்ணீர்துளிகளை
காணிக்கையாக்கிவிட்டு செல்.

கவிதாயினி விஜி விஜயராணி

பள்ளி'ல 'காவி'ன்'

பாலமுனை பாறாக்

இரண்டு, மூன்று 'ஸப்' போடு நிறைவேறும் அலர்த் தொழுகை இன்று ஜமாஅத்தாரால் நிறைந்து வழிந்தது. ஐவேளைத் தொழுகைக்கும் ஒழுங்காகப் பள்ளிக்கு வரும் அஹமது மாஸ்டருக்கு இது ஆச்சரியம்.

அலர்த்தொழுகைமுடித்தகையோடுபள்ளியில் காவி'ன் எழுதும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்ததை அவர் அறிந்திருக்கவில்லை.

கோட், சூட்டோடு மாப்பிள்ளை வந்திருந்தார். தோப்பி போடாமலா பள்ளிக்கு வரையு ஓடி வந்த ஒருவர் சிகப்புத் தொப்பியொன்றை மாப்பிள்ளையின் தலையில் மாட்டி விட்டார்.

அத்தர் மணம், சென்ற வாசனை, இவை தவிர ஒரு வித்தியாசமான நெடியும் வந்தது. சில இளசுகள் "குஷித்தண்ணி" போட்டிருப்பதாக ஒரு முதியவர் புறுபுறுத்துக் கொண்டார்.

'ஆடம்பரமில்லாமல் இப்படி சிம்பிலான முறையில் கலியாணம் முடிக்கிறத்தான் இஸ்லாம் விரும்புது. மஹர் கொடுத்து 'ஆண்மகன்' பெண்ண எடுத்துக் கொள்ளணும்' கொத்பா ஓதிய மௌலவி 'ஆண்மகனை' அழுத்திக் கொண்டார்.

'மஹர் எவ்வளவு கொடுக்கிற' லெப்பை கேட்டார்.

'ஒரு லட்சம் பெறுமதியான தங்கத் தாலி'. மாப்பிள்ளை பதில் சொன்னார். அது காவீனில் பதிந்து கொள்ளப்பட்டது.

'சபையோர் சாஹிதாக நீங்கள் தந்த மஹருக்கு ஹைனானா பீவியை ஹலால் மனைவியாக ஆக்கித் தந்தோம். ஏற்றுக் கொண்டீர்களா! கபில்து கபில்து...'

மாப்பிள்ளையின் கைவிரலில் வெள்ளி மோதிர மொன்றை அணிந்து வைக்க பெண்ணின் சகோதரரை அஹமது மாஸ்டர் கட்டு கொண்டார்.

அஹமது மாஸ்டருக்குத் தெரிந்தவர் அவர். வாப்பா காலமாகியதின் பின்னர், சலூதிக்குப் போய் ஐந்து வருடங்கள் நின்று உழைத்து நல்ல வீடொன்றைக் கட்டி முடித்திருந்தார். ஒருமாதத்திற்கு முன்புதான் சலூதியில் இருந்து வந்தார். தங்கைக்கு மாப்பிள்ளை கேட்டிருப்பதாகவும், மாப்பிள்ளை வீட்டார், "நாங்க சீதனம் எதுவும் கேக்கல்ல எங்களுக்கு வேணா. ஒங்குட தங்கச்சிக்கு நீங்க கட்டிக்கிற மாடி வீட்டையும் காசு இருபது லட்சத்தையும் கொடுத்திருங்க கலியாணத்த சிம்பிலா நடத்துவம்" என்று சொன்னதாகவும் அஹமது மாஸ்டரிடம் சொல்லி இருந்தார். அது இப்போது நினைவுக்கு வந்தது.

பள்ளியில் 'சிம்பிளாக' நடந்த காவினுக்கு துஆப் பிரார்த்தனை இடம் பெற்றது. துஆவுக்கு கையேந்த அஹமது மாஸ்டர் நிற்கவில்லை. அவசரமாக வெளியேறினார்.

காவி'ன் = நிச்சயார்த்தம்

கரையில்லாக் கடலா

தாண்டிவந்த மைல்கற்கள்
பாதைவழி பயணிக்குமா..?
கடந்துபோன நிகழ்வுகள்தான்
நிஜமெனவே நீடிக்குமா..?
கொண்டுவந்த எதுவுமே
போகும்போதும் நிலைத்திடுமா..?
ஏமார்ந்து போனபின்னே
தொலைத்த பொருளும் உனை மதிக்குமா..?
வாழ்ந்துகொண்டே ஏங்கினால்
வாழ்வதில்தான் தேக்கமா..?
பூட்டிவைக்கும் சோகத்தை
திறந்துவிட்டால் தீருமா..?
கரையில்லாத கடலிலே
அலைபாய்வது சாத்தியமா..?
குளத்தில் சுரந்த நீருக்கு
கரையைதாண்ட வாய்க்குமா..?
அன்பை புதைக்கும் உனக்குதான்
அறிவு விருட்சம் வளருமா..?
பண்பை மறந்த மண்ணுக்கு
பயிரின் தேவை புரியுமா..?
புழுவை அறிந்த மீனெல்லாம்
தூண்டிலில் மீண்டு வாழுமா..?
சுகத்தை தேடும் யாருக்கும்
தேவை வளரும் தானம்மா..?

விலக்க நினைக்கும் காந்தத்தை
திசை திருப்ப சேரும் உணர்ம்மா..?
குறையும் குறையும் சேரும்போதே
நிறைந்துபோகும் புரியுமா..?
நிறைந்துபோன பிறவிக்கு
இனியும் ஏது பிறப்பம்மா..?
வாழும்போது நீளா புண்ணியம்
போனபிறவி கொடுக்குமா..?
பேச்சும் செயலும் பாவமானால்
உலகம் மாறும் நரகமர்..
பசிக்க தின்று பயந்திருந்தால்
கர்மவினைகள் ஏதம்மா..?
மனதை ஆண்டு வாழ்வதில்தான்
மனிதம் நிறையும் சத்தியமர்..
இழந்த எதுவும் இனியுமே
மறக்க மாறும் மாயமர்..
வேண்டுமென நினைப்பதெல்லாம்
கிடைக்காத வருத்தமா..?
வேண்டாமென நினைக்கத்துவங்கு
கிடைக்குமிங்கே பொருத்தமர்..
ஆயிரமாய் அர்த்தங்கள்
படிக்க படிக்க விளங்குமா..?
விளங்காத வரையிலும்
பராசக்தி அருளுமா..?

கவிஞர் பராசக்தி

ஜென் விளக்கப் படைப்புகளுள் ஹைகூ

பால்வெளி அதிர்வுகள்

உண்மையைத் தேடாதே...

உண்மையாக மாறு.

- ஒலேஷா.

இன்றைய வாழ்க்கை ஆரவாரம், ஆடம்பரம் மிக்கதாகவும்; போலித்தனமும் புன்மையும் நிறைந்து - மாறி வருகிறது. அமைதி இல்லை, நிம்மதி இல்லை எனப் பலரும் சலித்துக் கொள்கின்றனர். நின்று நிதானமாக வாழ்க்கையை அனுபவிக்க முடியவில்லை. வாழ்க்கையைச் சரிவர புரிந்துகொள்ள இயலவில்லை. இந்த நிலையில் ஜென் மனோநிலையோடு வாழ்க்கைத் தத்துவங்களை நமக்கு வழங்கிச்செல்ல, பலரது ஹைகூ வடிவ படைப்புகள் துணை செய்கின்றன.

வாழ்க்கை என்னும் தத்துவம் பொதுவாகவே நமக்கு புத்துணர்வையும் புதுத் தெம்பையும் ஊட்டக்கூடியது.

பிறப்பைத் தொடர்ந்து வருவது மரணம்; அது இயற்கையின் இயல்பான கூறு. மனிதன் இயல்பான போக்கை அமைதியாக ஏற்று வாழ்ந்திட வேண்டும் என்ற தத்துவம் ஜென் மனோநிலையில் எழுந்த தாவோவின் தத்துவம். ஆக, ஜென் தத்துவப்படி மேலோட்டமாக சாதாணமாகத் தென்படும் பொருள்கள் உண்மையில் அர்த்தம் நிறைந்தவை. அவ்வகையில் இக்கட்டுரை / ஆய்வு ஹைகூ படைப்புகள் (கவிதைகள்) மீதான கூரிய பார்வை, எங்ஙனம் வாழ்வியல் சிந்தனைக்கான அனுபவத்தைச் சாத்தியமாக்கும், என்பதை உணர்வதாக/உணர்த்துவதாக அமைக்கப்படுகிறது.

ஜென் தத்துவ விளக்கமும் தோற்றமும்

பொதுவாக ஆசிய நாடுகள் என்று எடுத்துக்கொண்டால் இரண்டு விஷயங்கள் நம் ஞாபகத்திற்கு வருவன. ஒன்று தொல்பழமை வாய்ந்த சீன நாகரீகம்; மற்றொன்று அந்நாகரீகத்தில் உலவிய ஆன்மீகச் சிந்தனைகள். இத்தகைய ஆன்மீகச் சிந்தனைகள் சீனாவில் கன்பூஷியஸ், புத்தர், தாவோ ஆகிய மூன்று ஆளுமைப் பாதைகளில் சென்றன. கன்பூஷியஸ் முழுக்க முழுக்க லௌகீக வாழ்க்கையின் வெற்றிகளுக்குச் சில விதிமுறைகளை விளக்கினார். புத்தம் புத்தமாகப் பரவினாலும் ஜென் புத்தம் என்று சீனாவிலும், ஜப்பானிலும் வேரூன்றத் தொடங்கியது. ஜென் புத்தம் ஞானத்தைத் தேடல் என்பதைத் தன்னுடைய குறிக்கோளாகக் கொண்டது. தாவோவின்

சிந்தனைகள், ஆன்மீகத்தில் தீர்க்கமான சில சிந்தனைகளை முன்வைத்தன.

ஜென் என்றால் தியான் (ஓபிசீகிழி). த்யான் என்ற வார்த்தையே ஜப்பானிய மொழியில் ஜென் என்று மருவி விட்டது. இந்த வார்த்தை சீனாவில் சான் (சிபிகிழி) என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஜென்னுக்கு மூலம் சமஸ்கிருத வார்த்தையான த்யான் என்பது தான் என்கிறார் 02 ஓஷோ. இந்த த்யான், தியானம் பிறந்தது இந்தியாவில் தான். இந்திய மண்ணில் பல காலமாக வாழ்ந்து சிந்திக்கத் தெரிந்தவர்கள், இந்த தியான வழியை கடைபிடித்து அதற்கு உயிகொடுத்து வந்தனர். .

எப்படி எல்லா எண்ணங்களையும் தொலைப்பது எப்படி சுத்தமான விழிப்புணர்வை அடைவது⁰³

என்பதே அவர்களது குறிக்கோளாக இருந்தது. கௌதம புத்தருக்கு முன்பே, இந்த விதை இந்திய மண்ணுக்கு வந்துவிட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. காஞ்சிபுரத்திலிருந்து வந்த போதி தர்மர் என்ற பௌத்தகுரு தான் சீனாவில் ஜென் பிரிவைத் தொடங்கி வைத்தார் என்று சொல்லப்படுகிறது.

புத்தர் போதனைகளைக் கேட்பதற்காக மக்கள் மரத்தடியில் கூடி இருந்தார்கள். புத்தர் வந்து மேடையின் மேல் ஏறி நின்றார். ஒரே நிசப்தம். புத்தர் புன்முறுவலுடன் குனிந்து கீழேக் கிடந்த மலரைக் கையில் வைத்துக்கொண்டார். அவர் எதுவும் பேசவில்லை. கூட்டத்தினருக்கு ஒரே புதிராக இருந்தது. அவருடைய சீடன் காஷ்யபவன் முகத்தில் மட்டும் புன்னகைத் தவழ்ந்தது. புத்தர் அவனிடம் மலரைக் கொடுத்துவிட்டு கீழே இறங்கிச் சென்றார். கூட்டம் கலைந்தது. இந்த நிகழ்ச்சி தான் பௌத்தத்தின் ஒரு பிரிவான ஜென்னின் அடிப்படை என்று கருதப்படுகிறது. எனவே ஜென் என்பது பூர்ண விழிப்புத் தன்மையின் விளைவு. அதாவது ஆழ்ந்து யோசித்தல் என்பதைக் குறிக்கிறது.

புத்தரின் போதனைகளை நடைமுறையில் பயன்படுத்துவது ஜென்னின் நோக்கமாக இருக்கிறது. மேலும் எதார்த்தம் பேசிய கன்பூஷீயஸின் தத்துவத்தையும், கி.மு ஆறாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய நகைப்புத் தன்மைக்கொண்ட தாவோவின் இயற்கையியல் பற்றையும், கொண்ட புதுவிதக் கலவையாகவே, ஜென் காட்சியளிக்கிறது. எனவே தான் இந்த ஜென் புத்தக் கோட்பாட்டின் (அ) பரப்பியலின் கருத்துக்கள் புரிந்து கொள்ள எளிமையானதாகத் தோன்றினாலும், புரியவைப்பதற்கு நல்ல குருமார்கள் (பௌத்த) தேவைப்படுகிறார்கள்.

ஜென்னை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஜப்பானிய ஹைகூ வடிவக் கவிதைக்கும் இதே நிலைதான். எனவே தான் ஹைகூவை மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் ஏதோ ஒரு வருணனைப் போலத் தோன்றும்; ஆனால், விளக்கவுரை இல்லாமல் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. சங்கப் பாடல்களில் உள்ளூறை, இறைச்சி, ஆகியவற்றை விளக்கத் தேவைப்பட்ட, நச்சினார்க்கினியர்கள் ஜப்பானிய கவிதைக்கும் தேவைப் போலும் என நயம்பட கூறிகிறார்.05 ஹைகூ கவிதைப் படைத்து — கிளைத்த கவிஞர் தமிழன்பன்.

இனியில்லை காமம் என்று நிம்மதி பெருமூச்சி விடும் மனிதனை இதயத்தில் எங்கோ எஞ்சிக் கிடக்கும் அதன் கங்கு ஆவேசங்கொண்டு சீறியெழுந்து ஆர்ப்பரிப்பதை,

மன்மதச் சாம்பலில் மறைந்து கிடந்தது ஒரு கங்கு சிவன் எரிந்தான்

எனும் ஹைகூ கவிதை அஃகியகன்ற அர்த்தப் பரப்போடு சுட்டுகிறது.06 எனத் தன் கவிதை ஒன்றுக்கு அவர் விளக்கமும் தருகிறார்.

வேர்களின் வாசனை

இதோ,
மீண்டும் என் பயணம் தொடர்கிறது,

பறவைகள் போலவே தேசங்களின் எல்லைக்
கோடுகள் அழித்து பறந்தபடி,

எனக்கென அமரும் இடம் வருமென்று
தேடியபடியே தொடர்கிறது என் பயணம்
திசைகள் அறியா காற்றைப் போல.

வாழ்வை இங்கேயே தொடரலாமென
வேர்விடத் தொடங்கிய போதெல்லாம்
காலம் நிலை கொள்ள விட்டதில்லை, தொடரும்
பயணங்கள் வேர்களை பிடுங்கித்தான் செல்கிறது
மற்றோர் அமர்தலுக்கான இடம் தேடி.

என்றாவது எனக்கான இடம் வரும்
ஆனால் அதற்குள் பலம் பெறாத
வேர்கள் காய்ந்து போயிருக்கும்,

பிறகெப்போதும் தெரிய வராது
என் வேர்களின் வாசனை!

வீ. அரவிந்தன்

கேட்கப்படும் போது, புத்தர் இவை யாவும் மாயை — பொய். இது ஒரு கனவு நிலையின் வெளிப்பாடு என்கிறார். அதேக், கேள்வியை பொக்கூஜீ (BOKUJU) எனும் பெளத்த குருவிடம் கேட்டால், அவர் கேள்வி கேட்டச் சீடனை, நீயே ஒரு கனவு தான் என்று கூறிவிடுகிறார். இதிலிருக்கும் ஆழம் வித்தியாசமானது. ஏனெனில், தர்க்க நூலின் (LOGIC) கூற்றுபடி, நம்முள்ளே நடப்பவர் என்று ஒருவர் இல்லாமல் நம்மால் எப்படி நடக்க முடியும்? அதேபோல், சாப்பிடுபவர் என்று ஒருவர் நம்முள்ளே இல்லாமல் எப்படி நம்மால் சாப்பிட முடியும்? அன்பு செலுத்துபவர் என்று ஒருவர் இல்லாமல் எப்படி அன்பு செலுத்துவது? ஆனால்,

ஆக, ஜென் சமய நூல்களைத் தவிர்த்து அவற்றுக்கு அப்பால் ஞானம் பெறுதல்; வார்த்தைகளை நம்பியிருக்கும் நிலையை மாற்றுதல்; மனிதனின் மனதை நேரடியாக தொட முயலுதல்; தன் இயல்பை உணர்ந்து, முற்றும் உணர்ந்தோன் நிலையை அடைதல் என்னும் நான்கு அம்சங்களைக் கொண்டதாக விளங்குகிறது. நேரடியாக சுய அனுபவத்தின் மூலம் தெளிவுபெற வழிவகுக்கும் ஜென்னின் இத்தகைய அம்சங்கள், மதநூல்கள், சொற்பொழிவுகள், பாராயணங்கள், வழிக்காட்டல்கள் ஆகியவற்றை கடுமையாக எதிர்க்கின்றன.

சூன்ய நிலையில் பொருளின் அசைவு அல்லது நகர்ச்சி நிகழ்வதில்லை. தினசரி வாழ்க்கையில் நாம் நடக்கிறோம், உட்கார்ந்திருக்கிறோம், பேசுகிறோம், வேலை செய்கிறோம் ஆனால், உண்மையில் ஒன்றும் நடைபெருவதில்லை என்பது ஜென் தத்துவம்.

இந்த ஜென் தத்துவம் புத்தரிடம் கேள்வியாகக்

நாம் உண்மையிலேயே அன்பு செலுத்தும் பொழுது, ஒரு கட்டத்தில் அன்பு மட்டுமே இயங்குகிறது. அப்பொழுது நம்முள்ளே அன்பு செலுத்துபவர் என்று யாரும் இருப்பது கிடையாது, அஃது முடியாதும் கூட. அப்போது அந்த அன்பு என்னும் இயக்கம், சக்தி மட்டுமே தொடர்ந்து நடைபெருவதாக இருக்கிறது. இத்தகைய நடைமுறை தான் காலம் கடந்த பல இலக்கியங்களினூடான இருப்புக்கும் சாத்தியமாகின்றன.

ஆக, அர்த்தமற்ற தத்துவ விசாரணைகளில் ஈடுபடுதல் வீண் என்கிறது ஜென். நிகழ்காலத்தில் முழுமையாக ஈடுபட்டு ஒவ்வொரு செயலையும் செய்யுமாறுதான் ஜென் கூறுகிறது.

ஞாபகங்களையும் பழைய நிகழ்வுகளையும் திரும்ப திரும்ப நினைப்பதே நம் விழிப்புணர்வைத் தடைச் செய்யும் என்பதே ஜென்னின் தத்துவ விளக்கமாகும். நாம் எந்த பிரச்சனையையும் உண்டாக்காமல் இருப்பது நல்லது. பிரச்சனையை உண்டாக்கி விட்டால் அதை முடிவுக்கு கொண்டுவர முடியாது. ஆக, எந்த பிரச்சனைக்கும் தீர்வு அந்த பிரச்சனையை எழுப்பாமலிருப்பது தான் என்பதே ஜென்னின் கொள்கையும் கூட.

ஜென் விளக்கப் படைப்புகள்

எது நம் உள்ளத்தின் உண்மையை, உள்மைய நிலையிலிருந்து வெளிப்படுத்துகிறதோ, அதை பிறருக்கு விவரிக்க இயலாது. ஆனால், காட்ட முடியும். ஒரு சூழ்நிலையை உண்டாக்கி, அதன் அர்த்தத்தைக் குறிப்பால் உணர்த்த முடியும். அதை நாம் வார்த்தைகளால் சொல்ல முடியாது. அவ்வாறே ஜென் சிறுகதைகள், உதாரணங்கள் மூலமாகவே ஜென் கொள்கையை விளக்குகின்றன.

ஜென் கதைகள்

உதாரணக் கதை – 1

வயல் வரப்பு வழியாக ஒருவன் நடந்து கொண்டிருக்கும் போது, புலியைப் பார்த்து விட்டான். அவன் ஓட புலி துரத்தியது. ஒரு சிறிய குன்றின் உச்சிக்கு வந்து, அதன் விளிம்பிலிருந்தக் காட்டு மரத்தின் வேர்களைப் பிடித்துக் கொண்டு தொங்கினான்.

புலி அவனை முகர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. நடுங்கியபடிய கீழே பார்த்தான். இன்னொரு புலி காத்துக் கொண்டிருந்தது. மரத்தின் வேர்களில் அவன் உயிர் ஊசலாடிக்கொண்டிருந்தது. இரண்டு எலிகள் வேர்களை கடிக்க ஆரம்பித்தன. அவனுக்குத் தக்கதாய் கையெட்டும் தூரத்தில் காட்டுச் செடியின் பழம் இருந்தது. ஒரு கையால் வேரைப் பிடித்துக் கொண்டு, இன்னொரு கையால் பழத்தைப் பறித்துத் தின்றான். பழம் எவ்வளவு சுவையாக இருக்கிறது.08

உதாரணக் கதை – 2

இரண்டு தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய வேலை முடிந்த பிறகு, நகரத்தில் உள்ள ஒரு மதுக்கடைக்குச் சென்றனர். குடிக்க ஆரம்பித்தனர்.

இரண்டு முறை குடித்த பிறகு, ஒருவன் மற்றவனுக்கு மூன்றாவது முறையாகக் குடிக்கக் கொடுத்தான். அவன் மறுத்துவிட்டான்.

பிறகு 'நான் வீட்டுக்குச் சென்று என் மனைவியிடம் சொல்ல வேண்டும்' என்றான்.

'என்ன சொல்லப் போகிறாய்?' என்று கேட்டான் முதலானவன்.

'எனக்கெப்படி தெரியும்?' என்றான் மற்றவன்.

இவ்விரண்டு கதைகளுமே வாசகனின் மனதை நேரடியாகத் தொட முயல்கின்றன. அல்லது தொடுகின்றன. இதற்குக் காரணம், இதில் வரும் கதாப்பாத்திரங்கள் யாவும் தன் இயல்பை உணர்ந்த, வாழ்வியல் எதார்த்தங்கள் என்பதுதான்.

ஜென் – கவிதா ஓவியங்கள்

ஜென் ஓவியர்கள் வரைந்த ஓவியங்களின் பெரும் பகுதி வெற்றிடமாக இருக்கும். ஒரு மூலையில் செடியோ, மலரோ, பறவையோ, என ஏதோ ஒரு இயற்கைச் சூழல் பதிவாகி ஓவியத்தின் கீழ் பகுதியில் ஹைகூ இடம்பெறுகிறது. இதற்கான சிறந்த உதாரணம் பாஷோவின் கவிதை,

ஒரு பழைய குட்டை தவளை குதிக்கிறது களக்

நீர்நிலையில் தவளை விழுந்த அந்த வினாடியில் பாஷோவிற்கு உலகின் அற்புதம் விளங்கி இருக்கிறது. இக்கவிதையை ஓவியமாக வரைந்த செங்காய் ஒரு கவிதையை எழுதியிருக்கிறார்,

இங்கு எங்காவது குட்டை இருந்தால் நான் குதித்திருப்பேன் பாஷோவிற்குச் சப்தம் கேட்டிருக்கும்.

இது போல் வயல் காட்டில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் தொப்பி அணிந்த பொம்மையின் படத்துக் கீழே,

மேன்மை தங்கிய அரசர்முன் சோளக் கொல்லைப் பொம்மை தொப்பியை எடுக்கவில்லை

என்ற ஹைகூ இடம் பெறுகிறது.

ஜென் புதிர்கள்

பதிமூன்றாம் நூற்றாண்டில் ஜென் மார்க்கம் ஜப்பானில் பரவ ஆரம்பித்தது. பௌத்த துறவிகளும், ஆசியர்களும் சீனாவிலிருந்து ஜப்பானுக்குச் சென்று ஜென்னைப்

புதிர்கள் மூலமாகவே பரப்பத் தொடங்கினர். இந்த புதிர்கள் சீன மொழியில் குங் ஆன் என்றும்; ஜப்பானிய மொழியில் கோன் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

ஜப்பானில் ஆசிரியர்கள் ஜென்னைப் பற்றி விளக்கம் கேட்க வரும் மாணவர்களிடம் ஏதாவது ஒரு புதிரைக் கேட்டு, அதற்கான தக்க பதிலை மாணவன் கூறிய பிறகே அவனை தன் சீடனாக ஏற்றுக் கொண்டு, ஜென் விளக்கங்களை தருகிறார்கள்.13 என்று பழனி சுப்பிரமணியம் கூறுகிறார்.

உதாரணம் – 1

பொக்கூஜீ (BOKUJU) என்ற குருவிடம் சிலர் நாங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் உடை உடுத்துகிறோம், சாப்பிடுகிறோம் இதிலிருந்து எப்படி நாங்கள் விடுபடுவது? என்றார்கள். அதற்கு அந்த குரு ஆமாம், நாம் உடை உடுத்திக்கொள்கிறோம், சாப்பிடுகிறோம் இதில் என்ன? என்றார். அதற்கு அந்த சீடர்கள் எங்களுக்கு நீங்கள் சொல்வது புரியவேயில்லை என்றார்கள். அவர், உங்களுக்கு புரியாவிட்டால் மீண்டும் உடை உடுத்துங்கள், நன்றாகச் சாப்பிடுங்கள் என்றார்.

தாயே தெய்வம்

தந்துவிடு கெஞ்சுகிறாள் தாய்
தள்ளாத வயதிலும் இறைவனிடம்
மகனின் துடிப்பை கண்டு
மண்டியிட்டு பிரார்த்தித்து.

கவிஞர் பாலக்கிருட்டிணன்

இச்சிறிய புதிர் மிகவும் அர்த்தம் நிறைந்தது. இங்கு பொக்கூஜீவின் பதில் முழுமையான, சரியான பதில் தான். மேலுமிது மிக எளிமையானதும் கூட. பொக்கூஜீ நொடியில் வாழ்கிறார். நம்மையும் நொடியில் வாழ எச்சரிக்கிறார். அவர் உடை உடுத்துவதையும், சாப்பிடுவதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கப் பழைய ஞாபகங்களைக் கொண்டுவரவில்லை. பழையவைகளை, உள்ளே (மனதில்) யாரும் சுமந்து கொண்டிருக்கவில்லை. அதேபோல வருங்காலத்தைப் பற்றி நினைக்க அங்கு யாருமே இல்லை. வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளும், ஆறு போன்ற இடைவெளி இல்லாத விழிப்புணர்வுத் தன்மையும் தான் அங்கே இருக்கின்றன. அது ஒவ்வொரு கணமும் நகர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. அது எப்பொழுதும் தெரிந்ததிலிருந்து தெரியாத ஒன்றுக்கு நகர்ந்துகொண்டே இருக்கிறது. ஆகவே அதிலிருந்துகொண்டு யார் தன்னை வெளியேற்றிக் கொள்ளவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறார்கள்? உண்மையில் அங்கு யாருமே இல்லை. அதைத்தான் பொக்கூஜீ நாம் சாப்பிடுகிறோம், உடை உடுத்துகிறோம் அத்துடன் அந்நிகழ்வு முடிந்து விட்டது என்கிறார். அதிலிருந்து நாம் எந்த பிரச்சனையையும் நாம் எழுப்ப வேண்டியதில்லை. அது நமக்கு தேவையுமில்லை.

உதாரணம் – 2

கேள்வி : இரு கைகளைத் தட்டுவதால் கேட்கும் ஓசை நமக்குத் தெரிந்தது தான். ஒரு கையைத் தட்டுவதால் ஏற்படும் ஒலி எப்படி இருக்கும்?

பதில் : வலிக்கும்.

இங்கு காற்றை நோக்கி அடிக்க வீசும் கைகள் சுலிக்கிக்கொள்ளும் என்ற நிகழ்வு வெளிப்படுகிறது.

அதேபோல் இன்னொரு கேள்வி,

கேள்வி : ஜென் என்றால் என்ன? (நடந்து கொண்டே கேட்கிறார்)

பதில் : நட, நட நடந்துகொண்டே இரு.

ஆக, செய், செய், செய்வதை நிகழ்வில், திருந்தச் செய் என்கிறது ஜென்.

ஜென் – நடனநிகழ்வுகள்

பொதுவாகவே நடனங்கள், எதிரில் இருப்பவரை ஒரு முழுநிலை கவர்தலுக்கு உட்படுத்தக்கூடியன. அதிலும் ஜென் நடனங்கள் நளவெளி நடங்களாக அமைவதால், அவைகள் பார்வையாளர்களை இயற்கையோடு ஒன்றிப்போகச் செய்துவிடுகின்றன. ஜென் நடனம் ஆடும் ஆட்டக்காரனின் உடல் அசைவுகள் காற்றில் ஒரு அலை அசைந்து துள்ளுவதைப் போல அமைந்துக்கும், இஃது ஜப்பானில் பூதோ கலை என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது ஜப்பானிய மரபுக் கலைகளைகளில் ஒன்று.

ஜென் நடன நிகழ்வில் பெருவாரியாக, நீர்நிலைகள், ஆறு, கடல், மலை, பாலைவனம், வயல்வெளி, திறந்தவீதிகள் போன்ற இயற்கைபகுதிகளே நடனவெளியாக அமைகின்றன. மேலும் இந்நடன நிகழ்வின்போது இசைக்கப்படும் பின்னணி இசை, ஒருவித கம்பீரமான – இசையொழுங்கு கொண்டதாக அமைவதோடு, ஜப்பானிய பழங்குடி மக்களின் தெய்வீகத் தாத்தரியத்தை வெளிப்படுத்துவனவாகவும் அமைவது குறிப்பிடத்தக்கது. அதோடு இங்கு எஸ். ராமகிஷ்ணனின் கூற்றாக இடம்பெரும் மின் தனஷா என்னும் ஜென்நடன கலைஞனின் விளக்கங்கள் அவசியமானவைகள். அதன்கீழ் நான் ஒரு வெளியில் நடனமாடுவதில்லை, நான் தான் அந்த வெளி. என்னை புறவெளியோடு கரைத்துக் கொள்கிறேன் என்று கூறும் தனஷாவின் கூற்று ஜென் நடன நிகழ்வினூடான இயற்கையியலை நாம் உணரத்தூண்டுவனவாக அமைந்துள்ளது. மேலும், ஜப்பானிய கிராமம் ஒன்றில் விவசாயம் செய்துகொண்டு, அந்த விவசாயத்திலிருந்து தனது நடனத்தை உருவாக்கிக் கொள்ளும் மின் தனஷா ஒரு சிறந்த நடிகர். [இவர் நடத்துள்ள (TWILIGHT SAMURAI) திரைப்படம் பெரும் வெற்றி பெற்றதாகும்] உலகம் முழுதும் பயணம் செய்து, நடனமாடும் இவர் காஞ்சிபுரத்துக்கு வருகை தந்து, அங்கே ஒரு இயற்கையான வெளியில் தனது நடன நிகழ்ச்சியையும் நடத்துயுள்ளார்18 என்பது குறிப்பிடத்தக்கச் செய்தியாகும். நீங்கள் யார்? என்ற கேள்விக்கு மின் தனஷா சொல்லும் பதில், நான் ஒரு நடனமாடும் விவசாயி. தமிழ்நாட்டில் இப்படி யாரும் பதில் சொல்வதில்லை. மேலும் இவர் தனது பண்ணைக்கு THE BOBY WEATHER FARM என்று பெயரிட்டுள்ளார். இந்த பண்ணையில் இயற்கையைப் புரிந்துகொள்வதற்கான ஒரு தூண்டுகோளாகவே இவருக்கான நடனம் கருதப்படுகிறது. இயற்கை நமது உடலை வளைந்தும் நெளிந்தும் உருமாற்றுகிறது. அதை நுட்பமாக அறிந்து கொள்ளும்பொழுது, அதுவே நடனமாகிவிடுகிறது19 என்பதே தனஷாவின் கூற்று.

ஜென்னின் பிற படைப்புகள்

ஜென் துறவிகள் சிறந்த கவிஞர்களாக; கலைஞர்களாக; ஓவியர்களாக; கட்டடக்கலை, தோட்டக்கலை வல்லுநர்களாகப் பயிற்சி பெற்று, சீன, ஜப்பானியக் கலாச்சார வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவியிருக்கிறார்கள். சீனா சென்ற இசை, நாடகத் துறையின் அடிகால்கள் ஜப்பானியர் கொண்டு சென்ற ஜென் மார்க்கமாகும். எனவே, வீட்டு உட்புறது அலங்கரிப்பு, தோட்ட அமைப்பு, மலர் அலங்காரம் என ஜப்பானியரிடையே ஜென் தத்துவங்களின் பாதிப்புகளும், தாக்கங்களும் கணிசமானதாகிறது.

ஜீடோ, கராத்தே, கொண்டோ, கத்தி வீச்சி, வில் வித்தை, இவற்றுக்கெல்லாம் ஜென்னே அடிப்படை எனலாம். ஜீடோ, கராத்தே போர் முறைமைகளின் முக்கிய அம்சம், ஜென்னிலிருந்து தான் உருவாயின. இந்த போர் முறைகள் உடல் பலத்தை மட்டுமே நம்பி இருக்கவில்லை. கவனத்துடனும், சமயோசித்தலுடனும் எதிரியின் போக்கை யூகித்துக் கொள்ளும் ஜென் மனோநிலையையும் சூழ்ந்ததாக இருக்கிறது.

இதில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க – வடிவ ஒழுங்கமைவோடான படைப்பாளிகை கவிதை. அதிலும் குறிப்பாக ஹைகூ வடிவக் கவிதை.

ஜென்/ஹை-கூ தொடக்கம்

ஆசிய இலக்கிய வடிவமாக ஜப்பானில் கி.பி 16 ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன் வாகா (WAKA) ரென்கா (RANGA) தன்கா (TANKA) சோகா (SOGA) என்னும் கவிதை வடிவங்கள் தொன்றின. இவ்வடிவங்களின் திருத்தமாகவும் நேர்த்தியாகவும் தொற்றம் பெற்ற வடிவம் தான் ஹைகூ.

ஜப்பானியர்கள் முதன் முதலில் சீன மொழியிலேயே இலக்கியம் படைத்தனர். அவர்கள் தொடக்கத்தில் ஜப்பானிய மொழிக்குத் தத்துவ ஆழமில்லை என கருதினர். எனவே அதிக அளவில், ஜப்பானிய ஆடவர்கள் சீனமொழியிலேயே இலக்கியங்களைப் படைத்து வந்தனர். அப்போது பெண்களுக்கு இலக்கியம் படைப்பதற்கான உரிமை தரப்படவில்லை. ஆதலால் பெண்கள் ஜப்பானிய மொழியில் இலக்கியம் படைக்கத் தொடங்கினர். பிறகு ஜப்பானிய ஆண்களும் ஜப்பானிய மொழியைத் தழுவி இலக்கியம் படைக்க விரும்பினர். இருந்தும் இவர்கள் (ஜப்பானிய ஆண்கள்) படைக்கும் இலக்கியம், பெண்கள் படைக்கும் இலக்கியத்திலிருந்து மாறுபட்டதாக இருக்க வேண்டுமென கருதினர். இதன் விளைவாக இவர்கள் தங்கள் கவிதையின் ஆண்மைத் தன்மையை ஹைகூ என்றழைத்தனர். இத்தகைய ஹைகூ கவிதைகளை முதன் முதலில் உருவாக்கியவர்கள் பாஷோ, பூஸன், ஜஸா, ஷிகி ஆகிய நால்வராவர். அப்பொதய ஜப்பானிய கவிதைகளையும் இலக்கியங்களையும் ஆர்தர்வலின்

**ஜன்னலுக்கு வெளியே
சிறு சிறு உருண்டைகள்
நேர் புவி நாட்டமாய்
சாலையில் வீழ்ந்து தற்கொலையாய்
பற்களில் வீழ்ந்து பூமியுருண்டையாய்
செடியில் வீழ்ந்து கிளை பரப்பியாய்
உடலில் வீழ்ந்து பாவம் போக்கியாய்
கடலில் வீழ்ந்து சிறுதுளியாய்
வெவ்வேறாய் வீர் வேராக
உயிர்கள் செய்யும் அக்குபஞ்சராக
ஆரத்தழுவுகிறது சிறு தூறல்....**

**எனக்கும் கூட
குளம்பியையும் புத்தகத்தையும்
தந்து விட்டு**

வீரசோழன்.க.சோ. திருமாவளவன்

என்பவர் மொழிபெயர்த்தார். .

ஹைகூ கவிதையின் வடிவம் 17 ஆம் நூற்றாண்டில் உருவானது. இஃது உலக அரங்கில் மிகவும் புகழ் பெற்ற வடிவம். தன்கா (ஜிகிழிரிகி) என்ற கவிதையின் அசைகள் 5 – 7 – 5 – 7 – 7 என்று அமையும். அதன் முதல் பகுதி அசை அமைப்பைக் கொண்டது (5 – 7 – 5) ஹைகூ.

புத்தமத பிரிவாகிய ஜென் (ZEN) தத்துவத்தைப் பரப்ப உருவாக்கப்பட்ட கவிதை வடிவம் ஹைகூ. ஜென் தத்துவத்தைப் புரிந்து கொண்டால் தான் ஹைகூவை அடையாளம் காணமுடியும்.

கவிதைக்குள் ஜென் ஹை-கூ

ஸ்கூட்டர்

யாருடனோ
பேசிக்கொண்டிருக்கிறது
அலைப்பேசி
பேச்சு மூச்சுயில்லமரல்
விழுந்துக்கிடக்கிறது
நடுரேட்டில்
ஸ்கூட்டர்

கபி.முருகன். தர்மபுரி

ஜென்னுக்கும் கவிதைக்கும், குறிப்பாக ஹைகூ வடிவக் கவிதைக்கும் நெருங்கியத் தொடர்புண்டு. ஜென்னின் மையம் எண்ணமல்ல; அனுபவம். நுண்ணறிவை விட , அனுபவமும் உணர்வுமே ஜென்னின் அடிப்படை என்பதால் அதன் வெளிப்பாடாக ஹைகூ அமைவது இயல்பு.

ஜென் பௌத்தம் பற்றி அறிந்துக்கொள்வதற்காக, சீனா சென்ற ஜப்பானிய பௌத்த குருமார்கள், அளவில் சிறியதான சீனக் கவிதைகளை ஜப்பானிய மொழியில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டனர். இதுவே ஹைகூவின் தொடக்கம்.

சமய உள்ளீடுக்காக, தியானம் செய்வதற்காக மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கவிதைகள் இலக்கிய

அந்தஸ்தை பெற்றன. பொதுவாகவே கவிதைக்கும் சமயத்துக்கும் மிகுந்த நெருக்கமுண்டு. காரணம் கவிதை நெகிழ்ந்தத் தன்மையுடையது – நீர்மத் தன்மை கொண்டது – பாய்ந்து செல்லும் திசைவேகம் கொண்டது. கவிதை மதம் (சமயம்) அன்று. எனவே தர்க்கத்திலிருந்து விடுபடுவதை விட, கவிதையிலிருந்து சீக்கிரம் விடுபடலாம். அதேபோல் கவிதைக்கு இறுகிப் போகும் (கட்டித்தட்டிப் போகும்) தன்மையில்லை. அது ஒருபோதும் வாசகனை பற்றிப் பிடித்துக்கொள்ளாது. ஏனெனில், அஃது கற்பனை திறமுற்றது; உருவகமானது; உருவகங்களாலேயே உரு கொள்வது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக மிகுந்தத் தேடல் குணத்தோடு தன்னை புதிய பரிமாணத்துக்கு ஆட்கொள்ள செய்யும் தன்மைகொண்டது. இவையாவும் ஹைகூ வடிவக் கவிதைக்கும் ஏற்றதே. ஏனெனில், பதினேழு – பதினேழுக்கும் குறைந்த சீர்களைக் கொண்ட ஹைகூவும் வாசகனுக்கும், கேட்போனுக்கும் – உள்ளே ஒருவித மனநிலையைத் தோற்றுவிக்கிறது, அவனைத் தன் கற்பனையோடு கைகோர்க்கச் செய்கிறது.

உதாரணமாக, சில ஹைகூ கவிதைகளைக் குறிப்பிடலாம்.

வெகு தூரத்தில்... மிகத் தாழ்வாக...
மயக்க நிலையில் குயிலா? விழித்தெழும் நைட்டிங்கேலா?
அமைதி! நமக்குத் தெரியா

- ஆங்கில ஹைகூ.

தூரத்தில் சேளக்கொல்லைப் பொம்மை
நான் நடக்கும் போது
அதுவும் நடகிறது.

இவ்விரு கவிதைகளினூடான
வெளிப்பாடு தியானம் செய்பவனின்
சிந்தனையை - சும்மா இருக்கும்
நிலையை, அவனது அனுபவத்திலிருந்து
எதிரிரொலிப்பதாக அமைந்துள்ளது
கவனிக்கத்தக்கது. இதில், சும்மா இருப்பதே
சுகம். எனும் தாவோயிசத்தின் தத்துவம்
கவிதையின் மையமாக பயணிக்கிறது. ஆனால்.
ஜென் குறித்த பார்வையும், மானோநிலையும்
அவை, அதனதன் இடத்திலேயே இருப்பதை
உணர்த்துகின்றன. அதேபோல், ஹைகூவில்
வாசகனும் கேட்பவனும் கவிஞனைப் போலவே
முக்கியமானவர்களாகிறார்கள். அவர்களுக்கு
இலக்கியம் தெரிந்திருக்கத் தேவையில்லை.
ஜென் பற்றிய உள்நோக்கு வாழ்க்கை, பருவ
காலம், மனநிலைகள் பற்றித் தெரிந்திருந்தால்
போதும். ஏனெனில், பல ஹைகூ கவிதைகள்,
பருவ காலங்களின் அடிப்படையிலான
இயற்கை காட்சிகளாகவே அமைந்துள்ளன.

உதாரணமாக,

திருடன் விட்டுச் சென்றுவிட்டான்
ஜென்னல் வழியாக
நிலா!.

வயதான மலைக்கு
தாடி நரைத்திருக்கிறது
அருவி!.

நிலவிலிருந்து
வெண்பால் வடியும்
பெளர்ணமி இரவு.

போன்ற கவிதைகளைக் கூறலாம். இத்தகைய இயற்கை அறிதலை அல்லது
மையப்படுத்துதலை ஹைகூவின் மையத்தோடும், ஜென்னின் நீட்சியோடும் சேர்த்துப்
பார்க்கும் கலையுணர்வே ஹைகூ படைப்பாளிகளின் ஊற்றாகிறது.

மலரே மகரந்தம் தருவாயோ

என்னைப் போல்
ஒரு தேனீயின்
பசி தீர்க்கையில்
உன் உயிரின் தோற்றத்திற்கான
உரம் போடப்பட்டிருக்கும்

கருவாகி நீ அரும்பி
மொட்டென முகைத்து
நீ இது விரித்தசைகையில்
பூவினத்தின் புகழ்
பரப்பப்பட்டிருக்கும்

உயிரின் பசி போக்கும்
உன்னதப் பணியிலே
உன் பிறப்பின் பெருமை
பறைசாற்றப்படும்

கனவுகளின் தேசத்தில்
என் மன வானில்
கற்பனைச் சிறகுகள் விரித்திட
என் பசி தீர்த்திட
மலரே மகரந்தம் தருவாயோ

வன்னி இனியவள்

ஜென் தத்துவார்த்தமும் ஹை-கூவும்

தத்துவம் என்பது பார்ப்பது, கேட்பது;
ஜென் என்பது பங்கு கொள்வது

தாலாட்டுப் பாடல்கள் வழிவழியாக வந்தவையானாலும், பரம்பரை பரம்பரையாக பாடப்பட்டவை என்றாலும், தாயின் மடியில் கண் மலரும் குழந்தைக்கு அவை புதிரானவையே. அதேபோல், ஜென் ஹைகூவும் தொடர்ந்து புத்தமதத் துறவிகளால் - மனதின் உள் விசாரிப்புகளையும் தரிசனங்களையும் மீட்டெடுத்தாலும், அதனூடான உண்மையும், இயல்பும் தொடர்ந்து புரிந்துகொள்ள அல்லது உணர்ந்துகொள்ள வேண்டிய நிலையிலேயே இயங்குகின்றன.

உதாரணமாக,

**ஒரு மூடன் கையில் விளக்கு
நெருப்பைத் தேடுகிறான்
நெருப்பு என்ன வென்று
அவன் அறிந்திருந்தால்
சோறு வெந்துருக்கும்**

**தண்ணீரில் நீந்தும் வாத்து
தன் பிம்பத்தை பதிக்க முயலவில்லை
தண்ணீரும் தன்னிடமே பிம்பத்தை
வைத்துக் கொள்ள எண்ணவில்லை**

இக்கவிதைகளினூடான சொல்லாக்கம் தத்துவ மையத்திலிருந்து யதார்த்த எல்லைக்குள் பயணப்பட்டு - நாம் கவிதையை அறிந்து கொள்வதற்கான பங்களிப்பைச் செய்கின்றன. நெருப்பைத் தேடுவதை விடுத்து, நெருப்பை உணரச்செய்யும் யதார்த்தம் ஜென்னின் மையக்கூறாக அணிவகுத்தாலும், அதில் நெருப்பை அறிந்திருந்தால் பயன்படுத்தியிருப்பானேயொழிய, நெருப்பைத் தேடியிக்க மாட்டான் என்ற புரிதலும் நமக்கு அவசியமானதாகிறது. அதேபோல், தண்ணீரின் இயல்பையும், வாத்தின் பிம்பப்படர்வின் காட்சியையும் சமன்படுத்தும் எண்ண மையம், உண்மையில் நிலையாமை/இயலாமையின் உணர்தலை கட்டமைக்கும் காட்சியாகத் தொடர்கிறது.

**சாவதற்குத் தயாராய்
குளிரில் விறைக்கும் உடல்
எலும்பைத் துளைக்கும் காற்று!28**

- பாஷோ

மானிட வாழ்வின் புனிதத்தை உள்நோக்கும் சிந்தனையை, கூற வந்த பாஷோவின் இக்கவிதை, இயற்கை அளிக்கும் இன்பங்களை வரவேற்று மகிழும் மனநிலையைப் போன்று, துன்பத்தையும் தொடர்நிலைப் பெற்ற உள்மனநிறைவோடு ஏற்கத் தூண்டுகிறது.

இன்னும் சில சூழ்நிலைகளில் ஜென்
விளக்கம் கூற, சொற்களே அவசியமற்ற
நிலை ஏற்பட, மௌனமே ஹைகூவின்
மொழியாகவும், பொருண்மையாகவும்
அமைகின்றன.

வீட்டுகாரர் விருந்தாளி ஒரு வார்த்தைப் பேசவில்லை வெள்ளை நிற மலரும்கூட!

அவ்வகையில் மேற்காணும் இக்கவிதை
— ஒலி ஒளியற்ற நிலைக்கு அர்த்தம் தருவதைப்
போல, மௌனமாக இருக்கும் வெள்ளை நிற
மலருக்கும் — ஜென் என்றால் என்னவென்று
நடந்துகொண்டே கேட்டக் கேள்விக்கும்,
நடந்துகொண்டே இரு எனும் இயங்கியலை
அர்த்தமாக்குவதாக அமைந்துள்ளது.

தமிழில் ஹை—கூ

ஹைகூ கவிதை வடிவத்தை தமிழில்
முதன் முதலில் அறிமுகப்படுத்தியவர்
பாரதியார். தமிழைப் பொறுத்த வரை
பாரதி 1916 இல் ஹைகூ பற்றி எழுதிய
கட்டுரை30யே, அதன் முதல் அறிமுகமாகும்.
அதனைத் தொடர்ந்து கிட்டத்தட்ட 50
ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சுஜாதா 1966 இல்
கணையாழியிலும், சி.மணி 1968 இல்
நடையிலும் ஹைகூ கவிதைகளைப் படைக்கும்
முறைமைகளையும், முயற்சிகளையும்
வெளியிட்டு, மொழிபெயர்க்கும் பணியிலும்
ஈடுபட்டார்கள். இவர்களைத் தொடர்ந்து,
அப்துல் ரகுமான், நீலமணி, வைத்தியலிங்கம்,
கலாப்பிரியா, வைத்தீஸ்வரன், கல்யாண்ஜி,
அறிவுமதி, அமுதோன், மித்ரா, அனவேந்தி,
போன்றோர் அதன்மீது கவனம் செலுத்தினர்.
இவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கக் கவிஞர்
கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான்.

இவர் 1972 இல் தமிழ்நாட்டில், தீபம்
இதழில் ஜப்பானியக் கவிதை வடிவங்கள்
என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை எழுதினார்.
பின்னர் இவரே முதன் முதலாக 1974 இல்
தனது பால்வீதி தொகுப்பின் மூலம் தமிழில்
ஹைகூ முயற்சியை சிந்தர்31 என்ற பெயரில்
தொடங்கி வைத்தார். பின்னர் ஏதேன்

இனிய புத்தாண்டு

இதமானப் பொழுது
பதுமாகச் செல்ல
சுகமான வாழ்த்துச் சொன்னேன்.

இனியில்லைத் துன்பம்
எந்நாளும் இன்பம்
சரியாக வென்று கண்டோம்.

மனதாலே நினைப்பு
உடலாலே உடைப்பு
இனிதாகச்செய்வோம் நாளும்.

அழகான நட்பு
அன்பான உறவு
இனியென்ன வேண்டும் நமக்கு.

புரியாதப் புதிராய்
தெரியாத வழியில்
இதுநாளும் இருந்தோம் வாழ்வில்

சதிகாரர் நம்மில்
உறவாடி என்றும்
பிடைதானே செய்து வந்தார்.

அதற்காக நாமும்
அவர்மீது கோபம்
ஒருநாளும் கொண்ட தில்லை.

விதிதானே வாழ்வில்
விளையாடி வந்தே
வீணாக நம்மைத் தொலைத்தோம்.

இதுபோன்ற வாழ்வு
இனிமேலும் வேண்டாம்
புதிதான வழியைக் காண்போம்.

முறையான வழியில்
முனைப்போடு நாமும்
சரியாகச் சென்று வாழ்வோம்.

கவிஞர்.அ.முத்துசாமி,
தாரமங்கலம்

இலக்கிய வட்டத்தில் ஹைகூ வகுப்புகள் நடத்தினார். அதோடு தி.லீலாவதி மூலம் ஹைகூ பற்றிய செய்திகளைத் தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்துத் தரச் செய்தார். இவ்விரு நிகழ்வுகளாலும் பாதிப்புண்ட, அறிவுமதி நிறைய ஹைகூ கவிதைகள் எழுதத் தொடங்கினார். அவரைத் தொடர்ந்து அமுதபாரதி தலைப்புகளோடு ஹைகூ எழுதி 1985 இல் புள்ளிப்பூக்கள் என்ற பெயரில் முதல் தமிழ் ஹைகூ நூலாக அதனைப் பதிவு செய்தார்.³² தொடர்ந்து, அறிவுமதியின் புல்லின் நுனியில் பனித்துளி; 1985 இல் கழனியூரனின் நிரந்தர மின்னல்கள்; தமிழன்பனின் சூரியபிறைகள் முதலானவை வெளிவந்தன. அதைத்தொடர்ந்து இன்றளவில் பல்வேறு இதழ்களும், ஹைகூ குறித்தக் கட்டுரைகளும், படைப்புகளும் வெளிப்பட்டு, பெரும்படைப்பாளர் கூட்டம் கூடியிருப்பதும்; 200 க்கும் மேற்பட்ட ஹைகூத் தொகுப்புகள் பல்வேறு மாற்றங்களோடு வெளிவந்திருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கன.

ஒரு மழை முடிந்த - இரவது
என் வீட்டுக் கூரையில்.
இரண்டு காக்கா குஞ்சுகளை
மழைக்கு ஒளித்து வைத்திருக்கிறாள்
என் ப்புக்குட்டி.
காலி இங்க் பாட்டில் நிறைய
ஆரோக்கியா பாலும்.
மதியம் சமைத்த
முட்டைக் குழம்பில்
கொஞ்சம் மஞ்சள் கருவும்....

தூரணிகா

மாற்றுக் கருத்துக்கும் வழிவகுக்கும் அவலம் நிகழ்ந்தேரிவருகிறது.

ஓராயிரம் கவிதைகளை எழுதிக் குவிப்பதும், ஒரேயொரு ஹைகூ எழுதுவதும் சமம், என்ற கருத்துப்பரவாலாகி இருக்க, தேவையற்ற சிந்தனைகளுக்குள் ஹைகூ வடிவக் கவிதை முயற்சியை கைவிடுவது அவசியமானதாகிறது. பொதுவாகவே கவிதை ஒன்று எழுதப்படும் போதும், வாசிப்புக்குள்ளாகும் போதும் நகைப்புக்கு இடம்தரக் கூடாது. வலியின் வடிவம் அது. பாரதியின் எந்த ஒரு கவிதையும் யாரையும் சிரிக்கத் தூண்டவில்லை என்பது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. அதே ஹைகூ கவிதைக்கெனில், சிரிப்பு அந்நியப்பட்ட ஒரு அநிச்சையாக இருக்கவேண்டும். மாறாக, சிந்தனை கிளத்தெழவேண்டும். சித்திர மொழியில் குறள் எழுதிப் பார்ப்பதற்குச் சமமான வேடிக்கைதான் தமிழில் ஹைகூ எழுதுவதும். குறள் என்ற சிறப்பு வடிவத்தைத் தமிழிலேயே கூட, திருவள்ளுவரைத் தவிர வேறுயாரும் கையாண்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. (வள்ளுவரின் குறளைப் பாராட்டி இடைக்காடரும், ஔவையும் எழுதிய குறட்பாக்கள் தவிர்த்து)

இத்தகு மாற்றுக்கருத்துக்கள் தமிழில் தோன்றியும் ஹைகூ தவிர்க்க முடியாத அளவிற்கு ஜப்பானிய இலக்கணத்தினின்று சில மாற்றங்களோடு தமிழில் இன்றும் வளர்ந்துவருகிறது. அதிலும் ஹைகூவிற்கு இணைவகையான சென்றியு வடிவம் தமிழில் வந்த பிறகு, ஹைகூ குறித்த அறிதல் கூடுதலாகியிருக்கிறது. அதன் பிறகு

ஓரளவு சுஜாதா, பழநிபாரதி, தமிழன்பன், சா.உதயசூரியன், நிர்மலா சுரேஷ், மித்ரா போன்றோர் அவ்வபோது குறிப்பிடத்தக்க நூல்களையும், கட்டுரைகளையும் கருத்துரைகளையும் வழங்கி ஓரளவு அதன் (ஹைகூவின்) போக்குகளை நேர்படுத்தியுள்ளனர். தமிழைப் பொருத்தவரை ஹைகூ என்பது அப்துல் ரகுமான் குறிப்பிடுவதைப் போல, சுண்டக் காய்ச்சிய இறுகிய மொழிநடை, மனசின் பதிவுகளைக் காட்சிப் படுத்துதல், மூன்றாவது மின்வரி தாக்கு,34 ஆகிய தன்மைகள் கொண்ட மூன்றுவரி கவிதையாகவே அறியப்பட்டு அங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஹைகூவைத் தமிழுக்குக் கொண்டு வருகிறபோது அதனெல்லா மரபுகளையும் தூக்கிக் கொண்டு வரவேண்டியதில்லை எனக் குறிப்பிடும் அப்துல் ரகுமான் கூட, ஹைகூவின் முதல் இரண்டு அடிகள் ஒருகூறு; ஈற்றடி ஒருகூறு. ஹைகூவின் அழகும், ஆற்றலும் ஈற்றடியில்தான் இருக்கிறது, அது ஒரு திடீர் வெளிப்பாட்டை உணர்த்தி – அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தி முழுக் கவிதையையும் வெளிப்படுத்தும். மற்றொரு மரபு, ஹைகூவின் மொழியமைப்பு. ஹைகூவின் மொழி ஊழல் சதையற்ற மொழி. தந்திமொழியைப் போல அவசியமற்ற இணைப்புச் சொற்களை அது விட்டுவிடும். உயிர் நாடியான ஈற்றடியில் ஆற்றல் மிக்க வெளிப்பாட்டிற்காகப் பெயர்ச் சொல்லையேப் பயன்படுத்தும்35 என்று ஜப்பானிய ஹைகூவின் இரண்டு முக்கிய மரபுகளை மட்டும் குறிப்பிடுகிறார்..

ஹைகூ இலக்கணத்தை அப்படியே பின்பற்றி 5 – 7 – 5 என்ற அசைக் கணக்கில், தமிழிலும் – வேறு சில மொழிகளிலும் கூட சரிவர யாரும் ஹைகூ எழுதவில்லை. இருந்தும் தமிழில் ஹைகூ தவிர்க்க முடியாத அளவிற்கு ஜப்பானிய இலக்கணத்தினின்று சில பெறாதகு மாற்றங்களோடு தமக்கான பழக்க – பண்பாட்டு மரபுகளோடு வளர்ந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இருந்தும் பௌத்தம் லாவோயிசம் போன்ற சயங்களின் கிளைத் தத்துவமாக ஜென் விளங்குவதால், தமிழில் வெளிவந்துள்ள ஹைகூக்கள் இதனை சரியாக புரிந்துகொண்டு, ஹைகூவைக் கருத்தியல்களாக வளர்த்தெடுக்கும் தன்மையிலிருந்து, மாற்றி அதன் உள்மையத் தத்துவார்த்த வெளிப்பாட்டுக்கு ஏற்ப வெளிப்படுத்தினால் ஹைகூ கவிதை வளர்ச்சிக்கும், வடிவத்துக்கும் ஆரோகியமானக இருக்கும். அதேநேரத்தில் இன்னும் சில பொதுவான கவிதைப்பார்வையோடு ஹைகூ கவிதைகளையும் பார்க்கும் வழக்கத்தில் இருப்பது முற்றிலும் தவரானது. ஏனெனில் புதிதாக எழுதவரும் சில கவிஞர்கள் ஹைகூவை சரியாகப் புரிந்துக்கொள்ளாமல் அதன் சிக்கன வரியமைப்புகளை மட்டும் கையிலெடுத்துக் கொண்டு சில காதல் வயாப்பாட்டோடான கவிதைகளை படைக்கின்றனர். அதிலும் சில கவிதைகள் நல்ல பாராட்டத்தக்க நிலையினை அடைந்துவிடுவதுமுண்டு. இது இலக்கியப் படைப்புலகில் சாதாரணமானதுதான். அதற்காக இம்மாதிரியான கவிதைகளையோ அல்லது கவிஞர்களையோ ஆராய்கின்ற ஆய்வாளர்கள்36 அக்கவிதையின் தோற்றம் வளர்ச்சி ஆகியவற்றை முதலில் கண்டெடுத்து அதில் பயின்றுவரும் கருத்தியல் அல்லது தத்துவார்த்தம் உள்ளிட்ட குணாம்சங்களை புரிந்துகொண்டு, பின்னர் அவைகளை தமிழ்ச் சூழலுக்கோ அல்லது தமிழ் இலக்கண – இலக்கியங்களுக்கோ ஒப்பிடவோ பொருத்திப்பார்க்கவோ வேண்டும். மாறாக எல்லா வகையான இலக்கியங்களையும் தமிழ் மொழியில் ஆய்வு நிகழ்த்துகின்றோம் என்ற ஒரேக் காரணத்திற்காக, இங்கிருக்கும் (இருந்தாக நம்பவைத்திருக்கும்) இலக்கண மொழிப்பாடுகளோடு பொருத்திப் பார்த்துப் பாராட்டுவதோ, குறைத்துப் பேசுவதோ முற்றிலும் தமிழ்கூறும் நல்லுலகிற்கு எதிரானதாகும்.

நிறைவாக...

தமிழ் ஹைகூவில் தான் வாசகனுக்கும் படைப்பாளனுக்கும் இடையிலான இடைவெளி தகர்க்கப்படுகிறது. ஜப்பானிய ஜென் ஹைகூ படைப்பாளர்களின் சிந்தனை நேர்த்தி வாசகனை சற்றுத் தள்ளிவைத்து தரிசனங்களை மட்டும் காணச் செய்கிறது.

ஜென் மனோநிலையில் வெளிவரும் ஹைகூக்கள் ஒவ்வொன்றும் இயல்பை விஞ்சிய இயல்புகளாக இருக்கின்றன. நம்மை நொடியில் வாழ் என எச்சரிக்கின்றன.

மென்மையான உணர்வுள்ள வாசகனுக்கு உலகில் எதுவுமே அற்பமானதல்ல என்றார் டாக்டர் ஜான்சன். அவ்வாறே ஜென் தினசரி வாழ்க்கையில் நாம் கவனிக்காதிருக்கும் அல்லது பிறக்கணிக்கும் சாதாரண எளிய விஷயங்களையே களமாகக் கொண்டு இயங்குகிறது. இயக்குகிறது. அவ்வகையில் ஒவ்வொரு காலையும் புதிதாகவே மலர்கிறது புல்லின் மேல்படர்ந்த பனித்துளி – புத்துணர்ச்சியுடன் காட்சி தருகிறது.

அத்துல் ரகுமான் குறிப்பிடும் இரண்டு முக்கிய மரபுகளையும் பின்பற்றும் சூழல் தமிழ் ஹைகூவில் நிலவுமேயானால் அஃது ஹைகூ எனும் உத்தி, தமிழில் வலுப்பெறவும் மேலும் வளர்ச்சியுறவும் வழிவகுக்கும்.

ஆக, மேலோட்டமாக – சாதாரணமாகத் தென்படும் பொருள்கள் உண்மையில் அர்த்தம் நிறைந்தவை. கூரிய பார்வை இந்த அனுபவத்தைச் சாத்தியமாக்கும். ●

ஓர் கோழிகுஞ்சாக
அடைக்கலமாகி
இருக்கிறேன்
உன்னிடம்
இறகை விரித்து
சேர்த்து
அணைத்து
கதகதப்பூட்டுவாயா
தாய்க் கோழியாக...

பெண்ணியம் செல்வக்குமாரி

நன்மக்கள் உள்ளமெலாம் நல்லொளியால் நிரம்பட்டும்,
நன்னெறிபால் எல்லோரும் ஒருங்கிணைந்து திரும்பட்டும்!

பல்சுவை

தமிழ்நெஞ்சம்

தோற்றம் 1972

ஐனவரி 2018

ஆசிரியர் / வெளியிடுபவர் :
அமின் மொஹமெட்

இணையாசிரியர் :
முனைவர். பெண்ணியம் செல்வக்குமாரி

நிர்வாக ஆசிரியர்
சஃபி மொஹமெட்

ஆசிரியர் குழு :
ஹிப்ஸூர் ரஹ்மான்
நெல்லை உலகம்மாள்
வசந்தி ஆதித்தன்
கவிஞர் அ. முத்துசாமி
கவிஞர் ஈழபாரதி
கவிஞர் பாலமுனை பாறாக்

ஆலோசகர்கள் :
“பைந்தமிழரசு” பாவலர் மா. வரதராசன்
கவிதாயினி சக்தி ஜோதி
கவிதாயினி அமுதா பொற்கொடி

எழுத்தாளர்கள், நன்கொடையாளர்கள்,
புரவலர்கள் மற்றும் விமர்சனம், அறிமுகத்திற்கு
நூல்கள் அனுப்ப அஞ்சல் தொடர்புகளுக்கு ...

TAMILNENJAM

59, rue des Entrechats, 95800 Cergy - France

web : tamilnenjam.com
email : editor@tamilnenjam.com

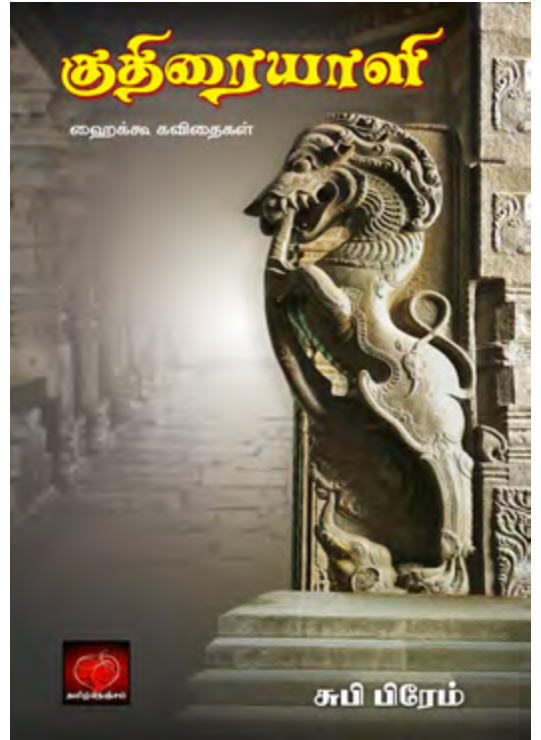
புதிய ஆக்கங்களும், விமர்சனங்களும்
எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

நூல் விமர்சனத்துக்கு, நூலின் இரண்டு
பிரதிகளை அனுப்ப வேண்டும்.

படைப்புகளுக்கு படைப்பாளிகளே பொறுப்பு.
செவ்வைப் படுத்த ஆசிரியர் குழுவுக்கு
உரிமையுண்டு.

புதிய வெளியீடு...

தேவைக்கு தொடர்புக்கொள்ளவும்.

இனி எல்லா வருடங்களும் புது வருடங்களே!

என்னாச்சு இவருக்கு? இன்னக்கி இவ்வளவு சீக்கிரம் வீட்டுக்கு வந்துட்டார். எத்தனையோ வருஷத்துக்கப்புறம் சிரிச்ச முகமா இருக்கார்.

வீட்டில் கூட எப்பவும் மொபைலில் பிசினஸ்பத்தியே பேசிட்டிருக்கறவர், இன்னக்கி என்கிட்டேயும், பிள்ளைகள்கிட்டேயும் சிரித்துப் பேசி விளையாடிட்டிருக்கார்.

லீவில் கூட பிசினஸ்தான் முக்கியம்னு எங்கேயும் கூட்டிட்டுப் போக மாட்டாரே...

யோசனையில் இருந்தவளிடம்,

ஜானு, நீயும் குழந்தைகளும் கிளம்புங்க இன்னக்கி டிசம்பர் 31 வெளியில் சாப்பிட்டு பீச்சுக்குப்போய் நியூ இயர் celebrate செய்துட்டு வரலாம்.

பணம், பணம்னு குடும்பத்தோடு சந்தோஷ மில்லாம அலைஞ்சு என் ஃப்ரென்ட் ரகுவின் மாரடைப்பு மரணத்துக்கப்புறமும் நான் மாறலைனா எப்படி? தன்னையே கேட்டுக் கொண்டிருந்த நவீனிடம், டோடி நியூஇயர் நல்லா என்ஜாய் பண்ணோம். அடுத்த வருஷமும் இதேமாதிரி வேணும் டாடி என்ற அன்பு மகன், மகளிடம், இனி எல்லா வருடங்களும் நமக்குப் புதுவருடம்தான் செல்லங்களே என்று மனைவியையும், குழந்தைகளையும் இரு கைகளில் அணைத்துக்கொண்டான் நவீன்.

புது வருடம் பிறந்தது. வான வேடிக்கைகளுடன் வந்திருந்த எல்லோரிடமும் ஹேப்பி நியூ இயர் பரிமாறிக் கொண்டிருந்தது புதுவருடம்...!

பாத்திமா
வார்ப்பா

**கண்ணே இனி நீ
கவலைப்படாதே**

குனிந்தாலுன்னை குப்புறத் தள்ளும்
குதிரை மனமடி உலகம்
பணிந்தாலுன்னை பாவமென்றுரைப்பார்
பைத்தியக்காரர் பலரும்!

துணிந்தாலுந்தன் தோள்களில் மாலை
தொங்கு மொன்று தினமும்
கனிந்தாலுந்தன் கன்னத்தில் வளரும்
கவலை என்ற வனமும்!

சிரித்தால் போச்சு சிறையிடுவார்கள்
சிலந்தியைப் போல சிலரும்
மறுத்தாலுனக்கு மறு பெயர் வைப்பார்
மானிடப் போர்வையில் பலரும்!

படுத்தால் பாடை கட்டிடுவார்கள்
பயணம் முடியும் முன்பே
தடுத்தால் கூட தடையடையாது
தகாத காரியமிங்கே!

இனத்தால் எதிர்பால் இருந்தாலென்ன
எழுச்சியை காட்டு செயலில்
குணத்தால் மிருகமாக இருந்த
குறுமதியாளர் மாற!

பெண்ணெனச் சொல்லி பின்னே தள்ளும்
பெரும்பிழை மானிடப்பாடம்
கண்ணே இனி நீ கவலைப்படாதே
காலம் பதிலும் சொல்லும்!

பொன்மணிதாசன்

ஆணுக்குக்கூடவா தெரியாதவள் ஆழ்மனம்?

ஆணின் கண்ணீர் ஒத்தது பெண்காமம்
பொறுத்து மறைத்தே
ஒழுக்கம் ஒழுக வேண்டும்
வெளித்தெரிந்துவிடின்
பரிகசிப்பால் பிறழ்ந்து போவோம்
மதிப்பு மரிக்கக்காண்போம்
இயல்பென எப்போதும் உணர்ந்திடாதிந்த
இரும்புச்சூழல்

யௌவனம் மீதானும்
மென்காமத்தினும் வலியதிந்த
நரைசூடும் பெண்காமம்
பறக்கணிப்பு ஆற்றாமை
கழிவிரக்கத்தின் மருந்தாய்
மனமுத்தம் பறந்தோட
இரந்துநின்று இரந்துநின்றே
இறந்துவிடும் இவள்காமம்

அதெப்படி தபோனானிகள்
அத்தனைபேரும் ஆணாய்?
யோசிக்கக்கூட
யத்தனித்திருக்க மாட்டோம்
அறிதிற்கே அவைமதிப்பு சபைச்சிறப்பு
அமைதியாய் அனாதையாய்
அமைபவள் எவளுமீ
காமம் அடக்கும் வித்தகியாயின்...
பத்தோடு பதினொன்று
எவரைத்தான் சிறப்பென்று எடுத்துரைக்க?

முனிவர் சாயம் போலவே
ஒவ்வொருத்தியும் நாற்பதுகளில்
நெருப்புப்பிழம்போடும் எரிமலையாய்
அவ்வப்போது வெடித்துச்சிதற
நடுங்கிப்போவோர் நம்மில்பலர்
பித்துப்பிடித்ததாய் பிதற்றுவர்
நாக்கில் நரம்புநந்தோர்

கூடவே கண்டும் காணாமல் அருகிருக்கும்
ஆணுக்குக்கூடவா தெரியாதவள்
ஆழ்மனம்?

-- காயத்ரி

ஞானமடைந்த மின்மினிப் பூச்சி

இரவு புன்னகை மின்குழிகளால் சிரிக்கிறது
காற்றைப் பறக்க வைக்கின்ற
கடுகளவு பறவைக்கு
என் கண்கள் மின்சாரம் பருக்கிவிட

ஞானம் அடைந்ததாய் இருளுக்குள்
தொலைத்த தன்னை தேடுகிறது

பறக்கின்ற புத்தன் மின்மினிப் பூச்சியாதலால்
ஒளி நிர்வாணம் இருள் கொடுக்கின்ற போது
ஒளியின் நிழல் பரவினாலும்
என்னால் ஒளிர முடியவில்லை
என்னால் இருள் கடக்க முடியவில்லை
என்னால் பறக்க முடியவில்லை
நான் அஃறிணைப் பள்ளத்தாக்கில் கிடக்கிறேன்
உயர்திணைச் சிகரத்தில் பறக்கிறது
மின்மினிப் பூச்சி

மின்சாரம் கண்டு பிடித்தவன்
காதலியாய் இருந்திருக்க வேண்டும்
மின்மினிப் பூச்சி

மின்மினிப் பூச்சிக்கு இருள்தான் போதி மரம்
அதன் நிழலில் நிர்வாணம் அடைகிறது ஞானம்

மின்மினிப் பூச்சி இருள் சாப்பிட்டு வளர்கிறது
மின்மினிப் பூச்சி இருள் மைதானத்தில்
வெளிச்சப் பந்து விளையாடுகிறது
மின்மினிப் பூச்சி சின்னச் சிறகால்
இருள் கட்டியிழுத்து
ஒளியிடம் கொண்டு சேர்க்கிறது

மின்சாரமன்றி அற்புதம் நிகழ்த்துகின்ற
வித்தைக்காரனாகிய
மின்மினிப் பூச்சி ஒப்பனை செய்வதில்லை
இயல்பானது இயற்கை உண்பது

உறங்கச் செல்கிறேன் நான்
ஒளிரலாம் பறக்கலாம் விளையாடலாமென
என் கனவை

மின்மினிப் பூச்சியாக்கி விடுகிறேன்
அதற்குள் என் இரவு விடியாமல்
முடியாமல் இருக்க வேண்டும்

- ராஜகவி ராகில்

மரங்கள் பூக்களை உதிர்க்கின்றன

சாதி என்று உண்மை தெரிய ரொம்ப கோபத்தில் சண்டைப்போட்டேன். அவ கிணத்துல குதிச்சிட்டா அப்போ தான்டா விழிக்கே தெளிவுக்கிடைத்தது. சாதி வெறியை சூழ்த்தோண்டி புதைச்சிட்டேன் புது மனிதனா மாறிட்டேன்டா நாதன்” என்று தேம்பி தேம்பி அழுதான் வேதன்.

இதைப்பார்த்த நாதன் உயிர் இல்லை. பொம்மைப்போல் அமர்ந்து இருந்தான் வேதா.

சாதிக்கள் இல்லையடி பாப்பா என்று வீட்டு வாசலில் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர் நாதன் சொல்லிக் கொடுத்தார் நாதனுக்கு.

“வேதா அழாதடா சாதி வெறி எவ்வளவு முட்டாளர் ஆக்கிடிச்சி பார்த்தியாடா நம்மலை” என்று நாதன் கண்களும் கலங்கின.

இரண்டு மகன் மூத்தவன் பீ ஏதமிழ். அப்பா செல்லம். இளையவன் பனிரெண்டாவது. மகனோ எட்டாவது மனைவியோ கமலம் வீட்டின் ஆளுமை. அழகான மனைவி, அன்பான அன்னை.

சாலையில் மரங்கள் பூக்களை உதிர்த்தன. பாதையெங்கும் பூக்கோலமே. நாதன் புது மனிதனா பிறந்ததை வரவேற்க தான் பூக்கள் தேன் சொறிந்தன!

நாதன் ஊரார் போற்ற வாழ்பவன் மதிப்பும் மரியாதையும் உண்டு. ஆனால் சாதி வெறியன். தன் சாதியே உயர்வு என்ற எண்ணம் கொண்டவன். மகளையுக்கூட தன் சாதிப்படிக்கும் பள்ளிக் கல்லூரியிலே சேர்க்கவே விரும்புவார். ஆனால், பிள்ளைகளுக்கு பாரதியின் சாதிகள் இல்லையடி பாப்பாவை ஆணித்தரமாக சொல்லுவார்.

ஸ்டெல்லாமேரி எம் ஜே

புதுவை 9

நாதனின் நண்பன் வேதன் சொந்த ஊர் கேரளம் ஏர்ணக்குளம். நாதனும் வேதனும் நெருங்கிய நண்பர்கள். குணமும் ஒன்றே. ராமேஷ் வரத்துக்கு வந்த வேதனோ மாற்றமாக காணப்பட்டான்.

பேச்சு செயல் வாந்தைக்கு வாந்தை சாதியை போற்றதல் அறவே இல்லை என்ன வேதன் மாற்றமா இருக்க என்று நாதன் கேட்க, “இல்லைடா சாதி சாதி என்று வெறிப்பிடித்து அலைந்தேன். பலரின் பழிக்கும் சாபத்துக்கும் ஆளாகி கடைசியில் என் மனைவியே வேற்று

காலமெல்லாம் தமிழ்

கா.ந.கல்யாணசுந்தரம்

ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றியத் தொன்மைமிகு செம்மொழித் தமிழ் வளமையுடன் காலம் காலமாய்ப் பொலிவோடு பயணித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இயல் இசை நாடகம் என முத்தமிழில் மொழியின் பரிணாமத்தை காலமெல்லாம் கண்டும் கேட்டும் படித்தும் உணர்ந்தும் மகிழ்வெய்தும் உலகின் கோடான கோடி தமிழ் நெஞ்சங்கள், கவிதைகள் வழி மொழியின் அடர்த்தியை அன்றாடம் உள்வாங்கி வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சங்ககால மரபுக்கவிதைகள், இருபதாம் நூற்றாண்டு புதுக்கவிதைகள் மற்றும் நவீனத்துவ கவிதைகளை வாசித்த மக்களுக்கு ஒரு இனிய திருப்பு முனையாகத் தமிழ் ஹைக்கூ கவிதைகள் திகழ்கின்றன. தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றில் நல்லதொரு பரிமாண வளர்ச்சியைத் தமிழ் ஹைக்கூ கவிதைகள் பெற்றுள்ளன எனலாம். இதையே முனைவர் இரா.மோகன் அவர்கள் “கீழ்த்திசைப் பௌத்தச் சிந்தனையில் முகிழ்த்து, சீனத்துப் பண்பாட்டில் திளைத்து, ஜப்பானிய அழகுப் பார்வையில் மலர்ந்து மணம் வீசிய இக்கவிதை 1916 ஆம் ஆண்டு “ஹொக்கு” என்ற பெயரால் தமிழுக்கு முதன் முதலில் அறிமுகம் செய்தவர் மகாகவி பாரதியார்” என்று

குறிப்பிடுகிறார்.

1916 - அக்டோபர், 16 ல் “சுதேசமித்திரன்” இதழில் “ஜப்பானிய கவிதை” எனும் இரண்டு பக்க அளவிலான சிறு கட்டுரையை முதன் முதலில் மகாகவி பாரதியார் தமிழில் வெளியிட்டதுதான் தமிழ் ஹைக்கூ பற்றிய முதல் அறிமுகம். தொடர்ந்து தமிழில் நூற்றுக்கணக்கான ஹைக்கூ நூல்களும், ஆய்வுக் கட்டுரைகளும், சிற்றிதழ்களும் மற்றும் பல்வேறு நிகழ்வுகளும் இன்றுவரைத் தடம் பதித்து வருகின்றன. கணையாழி தனது 1966 ஜனவரி இதழில் சுஜாதா அவர்கள் மொழிபெயர்த்த ஜப்பானிய ஹைக்கூ கவிதைகளை வெளியிட்டது. பின்பு சி.மணி, கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் போன்றோர் ஹைக்கூ கவிதைகளை முன்னோடித் தமிழ் இதழ்களில் எழுதி வெளியிட்டனர். 1984 ஆகஸ்ட்டில் அமுதபாரதி அவர்கள் “புள்ளிப் பூக்கள்” எனும் தனது ஹைக்கூ நூலை வெளியிட்டார். இதுவே தமிழில் வெளிவந்த முதல் ஹைக்கூ நூலாகும். இந்த வரிசையில் மு.முருகேஷ், நிர்மலா சுரேஷ், மித்ரா, சுஜாதா, ஈரோடு தமிழன்பன், அறிவுமதி, நா.முத்துக்குமார் போன்றோர் தமிழில் சிறந்த ஹைக்கூ கவிதைகளை எழுதியும் ஆய்வு செய்தும் வந்துள்ளனர். மேலும் தொடர்ந்து நூற்றுக்கணக்கான ஹைக்கூ கவிதை நூல்கள் தமிழில்

வந்தவண்ணம் உள்ளன.

கடுகைத் துளைத்து ஏழ்
கடலைப் புகுத்தியே இன்று இலக்கியம்
சமைக்க வேண்டிய கட்டாயம் உள்ளது.
பெருகிவரும் அதிநவீன அறிவியல்
உலகில் இளைஞர்கள் தனது வாழ்நாளை
இயந்திர உலகில் பணயம் வைக்கின்றனர்.
அவர்கள் தேனீர் அருந்தும் நேரம்,
பயண நேரங்களில் ஹைக்கூ கவிதைகள்
மற்றும் துளிப்பாக்களையே விரும்பிப்
படிக்கின்றனர்.

நம் அன்றாட வாழ்வில் இடம்
பெற்றிருக்கும் நிகழ்வுகளை நேர்த்தியாய்
ஒப்பனைகள், கற்பனைகள் ஏதுமின்றி
மூன்று வரிகளில் ஒரு மின்னலைப்போல்
உணர்த்திவிட்டுப் போகிறது ஹைக்கூ
கவிதைகள்.

ஜப்பானிய விதிப்படி 5, 7, 5
கொண்டது என்றாலும் தமிழில் வார்த்தைச்
சுருக்கமுடன் வியப்பையும் அதிர்வையும்
வெளிப்படுத்தும் ஹைக்கூ கவிதைகளே
பலராலும் எழுதப்படுகின்றன. ஜப்பானிய

இலக்கண வரம்புகளை உடைத்தெறிந்து
எழுதப்பட்ட பல தமிழ் ஹைக்கூ
கவிதைகள் காலத்தை வெல்லும் ஹைக்கூ
கவிதைகளாக விளங்குகின்றன.

இயற்கையுடன் இயைந்த வாழ்வு,
உலகின் பருவ நிலைகள், சமூக
சிந்தனைகள், அவலம், மனிதநேயம்,
அரசியல், பொருளாதாரம் என தமிழ்
ஹைக்கூ கவிதைகளை எழுதும் இளைய
கவிஞர்கள் பலர் இந்த ஹைக்கூ
நூற்றாண்டில் தடம் பதித்து வருகின்றனர்.
இயற்கையைப் பற்றி பல ஹைக்கூ
கவிதைகள் ஆயிரக்கணக்கில் எழுதப்பட்டு
வருகிறது.. இருப்பினும் தற்கால சூழலில்
தமிழ் ஹைக்கூ கவிதைகள் பெரும்பாலும்
முற்போக்கு எண்ணங்களையும், சமூக
அவலங்களையும் காட்சிப்படுத்துவது
ஏற்புடையதாகவே உள்ளன. எனவே
இந்தக் கட்டுரையில் முற்போக்கு
எண்ணங்களையும் சமூக அவலங்களையும்
வெளிப்படுத்திய, உலகுக்கு எடுத்துக்கூறிய
சில தமிழ் ஹைக்கூ கவிதைகளைப் பற்றி
ஆய்வு செய்வோம். ●

தை பிறந்தது வழிப்பிறக்குமா

முப்போகம்தான் விளையும்
முன்பெல்லாம் எங்கவூரில்
இப்பொழுதெல்லாம்
இரண்டு போகத்திற்கே
இழுப்பறி நிலை
நாற்றுவிடாமல் தெளித்து விடுகிறோம்
அப்படியும்
ஒரு போகத்தை
வருணபகவான் வருடந்தோறும்
வாசிச்சுருட்டிக்கொண்டு
போய்விடுகிறான்
ஆடிப்பட்டத்தை
தேடிவிதைக்கலாம்தான்
ஆற்றயே நம்பியிருக்கும்
நாங்கள் என்னைச்செய்ய

தை பிறந்தால் வழிப்பிறக்கும்
என்றார்கள்
தைதான் பிறந்தது
எது எப்படியோ
கணனி காலமென
விட்டுவிடாமல்
உழைத்துக்களைத்த
உழவு மனடுகளை சிறப்பிப்போம்

- நாகை ஆசைத்தம்பி
கோவை

மூன்று வரியில் சமூக அவலங்களை நறுக்குத் தெரித்தாற்போல் கூறுகின்ற ஹைக்கூ கவிதைகள் பன்முகப் பொருளோடு மண்சார்ந்த அவலங்களைக் கூறுவதில் வலிமைமிக்க படைப்பாக உள்ளன.

ஏழ்மைத் தாண்டவமாடும் இல்லங்களில் வருவாயை மிஞ்சும் எதிர்ப்பாரா செலவுகளின் போது தந்தையின் கண்ணில் படுவது மனைவியின் கழுத்திலும் காதிலும் உள்ள தங்க நகைகள் தான். இவற்றையும் தாண்டி சிலநேரங்களில் தாலியும் அடகு வைக்கப்படுகிறது. இந்தச் சூழலை அப்படியே படம்பிடுத்துக்காட்டுகிறார் கவிஞர் தரிசனப்பிரியன்...

அடகு வைக்க முடியுமா ?
அம்மாவின் காதில்
துடைப்பக் குச்சி !

- தரிசனப்பிரியன்
(ஒற்றைச் சிறகால் வானத்தைத் தொடு - 2004)

விவசாயக் கூலிவேலை செய்யும் தாயின் அவல நிலை வயல்வெளிகளின் அழியாச் சின்னங்களாக இருந்து வருகிறது. இதையே பொன் குமார் அவர்கள் அவல நிகழ்வின் உச்சத்தைத் தொட்டு ஒரு தாய்மையின் பரிவை இப்படி கூறுகிறார்

குழந்தை அழ
மாராப்பு நனைகிறது
வரப்பில் பண்ணையார்

- பொன்குமார்
(பிற...2002)

நினைத்துப் பார்க்கும் போதே மனம் வெதும்புகிறது. குழந்தைக்கு நேரத்தோடுப் பால் புகட்டமுடியாதபடி வேலையின் சூழல். வறுமையின் வாடல். ஆளுமையின் கெடுபிடி !... அப்பப்பா இந்த மூவடி ஏழ்மையின் சூழலைச் சித்தரிக்கிறது.

இப்படியே ஏழ்மையின்

பிடியில் சிக்கித்தவிக்கும் ஏழைகள், கொண்டாட வேண்டிய பாரம்பரிய விழாக்களைக்கூட நிறைவேற்றமுடியாது சிக்கித்தவிக்கிறார்கள். பருவத்தே பூப்பெய்திய மகளுக்கு மஞ்சள் நீராட்டு விழா எளிமையாகக் கூட செய்யமுடியாது தவிக்கும் ஒரு தாயின் மன நிலையை... அப்படியே நம் கண்முன் நிறுத்துகிறது இந்தக் கவிதை.

அடுத்தவேளை
சமையலுக்கு ஏதுமில்லை
சமைந்தாள் மகள்

- கா.ந.கல்யாணசுந்தரம்
(மனிதநேயத் துளிகள் - 1999)

முதிர்கன்னிகளின் அவல வாழ்க்கையை எழுதாத ஹைக்கூ கவிஞர்களே இல்லை எனலாம். ஒரு முதிர்கன்னியின் மனநிலை குமுறும் எரிமலையாய் எப்போதும் மனவெளியில் கிடந்து புகைந்துக்கொண்டே இருக்கும். இதனையே ...

எவரும் திறக்க
முன்வராத சிலை
முதிர்கன்னி

- சஞ்சீவி மோகன்
(கிராமத்துக் காற்று -2003)

மணவறை
மெதுவாய் பெருக்குகிறாள்
முதிர் கன்னி

- அறிவுமதி
(கடைசி மழைத் துளி - 1996)

இந்த இரண்டு ஹைக்கூ கவிதைகள் நம் மனதில் தடம்பதித்துச் செல்கின்றன. ஹைக்கூ ஒரு காலக் கண்ணாடியாக விளங்குகிறது. சமூக அவலங்களின் சித்தரிப்பை அவ்வப்போது வரலாற்றின் பக்கங்களுக்கு ஒரு குறியீடாய் வழிகாட்டிச் செல்கின்றன

அடிக்க அடிக்க
அதிரும் பறை

வாய்ப்பை தவற விட்ட நினைவுகள்

பருவ வயதில் தவிர்க்க கூடாதென
பட்டியலில் கல்வியும் பெற்றோருமே!!

காதல்கொண்டு கல்வி மீது தீராத
தாகத்தினை வளர்த்தது கனவே
களை(லை)ந்த, தகடுகளாக்கிய
நொடிகளை மீண்டும் மீள்வதேயில்லை!!

சக உறவுகள் கைப்பற்றிய புத்தகங்கள்
கண்ணீர் மல்க வலியினையே தரும்!!

விளையாட்டு பருவத்தில்
பாத்திரத்திரங்களோடு பல கதாபாத்திரம்
கண்டும், பிடிப்பாக பிணைப்பாக
நமக்கானவர்களை என
வகுத்து கொள்ள தெரியாத மனம்!!

பாதை வகுக்க மறந்து, சுய
தேடலின் போதே உணர்ந்து
உணர்த்திடுமே வலி!!

ஏணியின் வேலையினை பார்த்து
ஏறியதும் தலை நிமிரும் உதாசீனங்கள்
கற்று தருமே பல கதை!!

மனம் தேடாத எத்தனை
வசதிகள் அடைந்தும்,
தேடியவை தொலைத்ததன்
வலிக்கு ஈடாகுமா இமய மலை!!

பட்டங்களில் இல்லை ஏக்கம், அனுபவிக்க
விடாத பால்ய மணத்தில் மீதே தாக்கம்!!

- பாணு ரேகா, சென்னை

தலைமுறை கோபம்

- மித்ரா
(குடையில் கேட்டப் பேச்சு - 1993)

சாகவே இல்லை
சாதிச் சண்டையில்
சாதி

- புதுவைத் தமிழ்நெஞ்சன்
(பனிபடர்ந்த சூரியன் தொகுப்பு - 2003)

திரும்பும்போதுதான் உணர்கிறேன்
மயானத்தின் பாதை
என் வீட்டில் முடிவதை

- செ .செந்தில்குமார்
(துணையிழந்த பாரவண்டி - 1994)

எத்தனைபேர் இருந்துமென்ன
இன்னும் வரவில்லை
சேரிக்குள் தேர்

- செ . ஆடலரசன்
(சேரிக்குள் தேர் - 1996)

இந்த ஹைக்கூ கவிதைகளில்
தீண்டாமை எனும் கொடிய
நிகழ்வுகள் இன்னும் பல இடங்களில்
நடந்துகொண்டிருக்கின்ற அவலத்தை
நம்மால் உணரும்படி அறிவுறுத்தப்
பட்டுள்ளது. சாதிக்கொரு மயானம்
இன்னும் கிராமங்களில் இருக்கிறது.
இறந்தபின்னும் இந்த மானுடம் சாதிய
அடையாளங்களோடுதான் புதைக்கப்பட
வேண்டுமா? சுடுகாட்டுக்குச் சென்று
திரும்பும்போது ஒவ்வொருவரும் நிச்சயம்
அறிந்திடுவர் மயானத்தின் பாதை
அவரவர் வீட்டின் முகப்பில் முடிகிறது
என்பதை. இதைவிட மனிதனுக்கு எப்படி
சொல்லமுடியும்? மூன்று வரிகளில் வாழ்வி
யலை மனதில் சுருக்கென தைக்கும்படி
சொல்லியுள்ளார் செந்தில்குமார் அவர்கள்.

வரதச்சணை இன்றுகூட தலை
விரித்தாடுகிறது. இதையே மு.முருகேஷ்
அவர்கள் சொல்லும் விதம் நம்மை ஒரு
நிமிடம் அதிர வைத்து சிந்தனைக்குள்
உலவவிடுகிறார். பெண்களின் வாழ்க்கை

புகுந்தவீட்டில் எப்படி தொடங்குகிறது என்பதை....

கறுத்த பெண்
புகுந்தகம் வந்தாள்
கலர் டிவி யோடு

- மு.முருகேஷ்
(விரல் நுனியில் வானம் - 1993)

இந்த ஹைக்கூ சென்ரியு என நகைச்சுவையாகக் கொள்ளுதல் கூடாது. வரதட்சனைக் கொடுமையை அப்பட்டமாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

சமுதாய அவலத்தின் உச்சத்தில் கணவனை இழந்த கைம்பெண்களின் வாழ்வு ஒரு கேள்விக்குறியாகவே இருக்கிறது. மறுமணம் என்பது அங்கீகரிக்கப்படவேண்டும். வாழ்வின் வசந்தம் யாவர்க்கும் உரியது. மூடத்தனத்தில் மூழ்கிப் போனவர்கள்தான் விதவை என பெயரிட்டு பெண்மையை அவலத்துக்கு உள்ளாக்குகிறார்கள். மூன்று வரியில் இதை உணர்த்தும் அற்புதமான ஹைக்கூ எல்லோரின் மனதையும் கொள்ளை கொள்கிறது....

விதவைக்கு
சொத்தில் பாகம்
மல்லிகைத் தோட்டம்

- நாகினி துபாய்
(அருவி காலாண்டிதழ் ஏப்ரல் 2015)

இந்த மூன்று வரியைப் படித்தவர்கள் மீண்டெழ வேண்டும் மூடத்தனத்துப் பிடியிலிருந்து. சமூக அவலங்களை ஏராளமான ஹைக்கூ கவிஞர்கள் அன்றாடம் சமூக வலைத்தளங்களிலும், வார, மாத காலாண்டு இதழ்களிலும் எழுதி வருகின்றனர். எண்ணற்ற ஹைக்கூ கவிதைகள் தமிழ் ஹைக்கூ கவிதை வரலாற்றில் தடம் பதித்து வருகின்றன என்பதை யாவராலும் மறுக்க முடியாது. மிகுந்த வரவேற்பைக் கொண்டிருக்கும் நூற்றுக் கணக்கான ஹைக்கூ கவிதைகளில் மேலும் சில

தீப்பெட்டி
திறந்தால்
பிஞ்சு விரல்கள்

- ஸ்ரீசா
(கணையாழி - 1991)

கடலில் வலைவீசும் மீனவன்
கரையில் மீன்கொத்தி
முதலாளி

- அவைநாயகன்
(சூரியச் செதில்கள் -1988)

மூடிய ஆலைக்குள்
சத்தம் கேட்டது
தொழிலாளர்களின் குமுறல்

- ஜி.மாஜினி
(கடைசினேரக் கையசைப்பு -1999)

வீசாத வலைக்குள்
சிக்குண்டுத் தவிக்கிறது ...
மீனவனின் பசி

- கா.ந.கல்யாணசுந்தரம்
(மனசெல்லாம் - 2016)

அரிதாரம் கலைத்ததும்
அழத்தொடங்கினான்
நகைச்சுவைக் கலைஞன்

- வதிலைப் பிரபா
(மெல்லப்பதுங்கும் சாம்பல்நிறப்பூனை - 2016)

பூதங்கள் ஐந்து
வேதங்கள் நான்கு
பேதங்கள் எண்ணிலடங்கா

- வலசை வீரபாண்டியன்
(பொன்விழா ஹைக்கூ - 1998)

செடி வளர்த்தோம்
கொடி வளர்த்தோம்
மனிதநேயம் ?

- இரா.இரவி
(விழிகளில் ஹைக்கூ -2003)

அவலம் நிறைந்த மானுடவாழ்வைச்
சமுதாயவீதியில் சமத்துவமாய் வாழ்வாங்கு

வாழ வழிவகை செய்தல்வேண்டும். ஏற்றத் தாழ்விலா வாழ்வுதனில் மானுடம் செழிக்க வேண்டும். நல்ல சிந்தனைகள் அரும்பி உலக அரங்கில் இந்தியநாடு மனிதநேயப் பற்றுள்ள நாடாக விளங்கவேண்டும் என்னும் கருத்தில் மேற்கண்ட ஹைக்கூ கவிதைகள் தனது பங்கைக் கவிதையுலகில் நற்கருத்துக்களை விதைத்துள்ளன.

மனிதநேயம் மகத்தானது. மக்களிடம் மனிதநேயப் பண்பாடு மலர்ந்தால் வாழும் இடமானது மகத்துவம் நிறைந்ததாய் இருக்கும். மனிதன் தனது நிலை உணரல் வேண்டும். நீதி, நேர்மை, வாய்மை தவறாது வாழ்தல் வேண்டும். ஹைக்கூ கவிதைகளில் மனிதநேயமிக்கக் கருத்துக்களை கவிஞர்கள் படைக்கத் தவறுவதில்லை. சமூக சீர்கேடுகளை மனித நேயமுடன் தெளிவுபட எடுத்துறைத்தல் சிறப்பானது.

அன்னை இல்லம்...
பெற்றோர் இருப்பதோ
முதியோர் இல்லம்
- புதுவைத் தமிழ்நெஞ்சன்
(பதுங்கு குழி -2006)

அன்புடைமை அதிகாரத்தை
ஆசிரியர் கற்பிக்கிறார்
கையில் பிரம்புடன்
- கழனியூரன்
(நட்சத்திர விழிகள் - 1990)

ரேஷன் கடைக்காரனுக்கு
குழந்தை பிறந்தது
எடை குறைவாய்
- ந.முத்து
(எடை குறைவாய் -1999)

சிரிக்காமலே
குழி விழுகிறது
எங்களுர்ச் சாலைகளுக்கு
- தங்கம் மூர்த்தி
(முதலில் பூத்த ரோஜா- 1994)

கண்ணாடிக் கூண்டில் நின்று

கொடிஏற்றிப் பேசினார் பிரதமர்
சுதந்திர தின விழா
- ந.க.துறைவன்
(நதிக்கரைகள் -1994)

தாத்தாவின் கரம் பற்றி
நடக்கும் குழந்தை
தள்ளாடும் நிழல்
- கன்னிக்கோயில் இராஜா
(தொப்புள் கொடி- 2005)

இந்த ஹைக்கூ கவிதைகள் நகைச்சுவைத் தன்மையோடு சமூக சீர்கேடுகளை செவ்வனே எடுத்தியம்புகின்றன.

சுற்றுச் சூழல் மாசுபடுவதை
இயங்காத விண்கலங்கள்
விண்ணை மாசாக்கும்
வானக்குப்பை
- வீ.தங்கராஜ்
(ஹைக்கூ வானம் - 2012)

பாயும் வாகனத்தால்
தூயக்காற்றும் துயரப்படுகிறது
கண்ணுள்ள மனிதரால்
- ஹிஷாலி
(ஹைக்கூ உலகம் முகநூல் 2016)

இனியும் மரங்களை அழித்தால்
சுமக்க நேரிடும்
பிராணவாயுக் குப்பிகளை
- கா.ந.கல்யாணசுந்தரம்
(கவிச்சூரியன் மின்னிதழ் -2015)

எல்லாவற்றுக்கும் முத்தாய்ப்பாக
சமூக அவலமாய், கிராமத்தைப்
புறக்கணித்தல் இன்றும் நடந்து
கொண்டுதான் இருக்கிறது. நகரத்துக்கு
வழங்கும் முன்னுரிமை கிராமங்களுக்குக்
கொடுப்பதில்லை. அதுவும் அத்தியாவசியத்
தேவைகளுக்கு.....! இதையே நாவம்மா
முருகன் அவர்கள் தனது ஆழ்ந்த
சிந்தனையின் வெளிப்பாட்டில் கூறுகிறார்....
நிதர்சன உண்மையும் இதில் இருக்கிறது....

இருண்ட கிராமத்தின் வழியே
இரக்கமின்றிப் போகின்றன...
நகரத்திற்கு மின்கம்பிகள்

- நாவம்மா முருகன்
(தமிழ் ஹைக்கூ நூற்றாண்டுத் தடத்தில்
-2016)

பாருங்கள் எத்துணைக்
கொடிய செயல். கிராமங்கள்
பொறுமையின் எல்லையில் இன்னமும்
வாழ்ந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. நகர
வளர்ச்சிக்கும் அதன் தேவைகளுக்கும்
எப்படியெல்லாம் கிராமங்கள் உதவுகின்றன
என்பதை இதுபோலன்றி எப்படிச்
சொல்வது? இது சமூக சீர்கேட்டின் காட்சி.
ஏற்றத் தாழ்வினைக் காட்டும் உச்சம்.

தமிழ் ஹைக்கூ கவிதைகளின்
நூற்றாண்டு கொண்டாடும்
இத்தருணத்தில் தமிழ் ஹைக்கூ
கவிதைகள், ஜப்பானிய ஹைக்கூ
இலக்கண விதிகளைக் கொள்ளாவிடினும்
தனது பயணத்தில் முத்திரைப் பதித்து
வருகின்றன. இன்றைய அறிவியல்
உலகில் இயந்திரமாய் உழலும் மானுடம்
தனது வாழ்க்கைப் பயணத்தில் நீண்ட
கவிதைகளைப் படித்துக் கருத்துக்களை
அறிதலைவிட வாமன வடிவம் கொண்ட
மூவரித் தமிழ் ஹைக்கூ கவிதைகளைப்
பெரும்பாலும் படிக்கின்றனர். ஒரு
மின்னல் வெட்டென அதிர்வுமிக்க
எண்ணங்களை உள்வாங்கி தமிழின்
பண்பாடு, கலாச்சாரம், இயற்கையோடு
ஒன்றிணைந்த வாழ்வு, மரபு வழி வாழ்தல்,
முற்போக்கு சிந்தனைகள் எனப் பல்வேறு
அம்சங்களோடு தமது வாழ்க்கைப்
பயணத்தை மேற்கொண்டுள்ளனர் என்பது
நிதர்சன உண்மை. காலமெல்லாம் தமிழ்
இனிதே தொடரும் தனது பயணத்தை
வெவ்வேறு கவிதைப் பரிமாணத்தில் !
வாழிய மனிதநேயம்! வளர்க ஹைக்கூ
புரிதல்! .

(பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கில் பங்குபெற்ற
கட்டுரை) ●

இதில் ஒரு குரல் நெல்சன் மண்டேலா உடையது

அதோ
அந்தக் குரல்கள்
கேட்கிறதா
முதன்முதலாய்
பாடசாலையில்
எமது பிள்ளைகளின்
குரல்கள்
உன்வீட்டு
கழிசடை வேலைகள் செய்து
எமது கைகளும் கால்களும்
தேய்ந்த அத்தியாயம்
இத்தோடு முடிகிறது
உமது காசநோய் பிடித்த
ஈளை இருமல்
அதிகார குரலுக்கு
எமது செவிகள்
இனி சாயாது
இதில் ஒரு குரல்
நெல்சன் மண்டேலா உடையது
இதில் ஒரு குரல்
ஜான் ஆப்ரஹாம் லிங்கனுடையது
இதில் ஒரு குரல்
புரட்சியாளர்
அம்பேத்கருடையது
இனி இந்த
குரல்களின் அலைவரிசை
அதிகார தேசத்தின்
எல்லைகளிலெல்லாம்
கேட்டுக்கொண்டே இருக்கும்
இந்தக் குரல்கள் தான்
இனி வரப்போகும்
விடுதலையின்
சங்கீதம்.

தோழா அருணகிரி

இசைவாசி பெண் என்னு

“முடியும் என்று நம்பினால் நம்மால் நிச்சயம் சாதிக்க முடியும்” டாலஸ் ஜெசப் என்னும் தைரியப் பெண்ணின் யெல் பையா; தற்காப்பு பயிற்சியில் மாட்டப்பட்ட வார்த்தைகள் இவை. அமெரிக்காவில் பெண்கள் கடத்தப்பட்டு விற்பனை செய்து கொடுமை படுத்தி வைத்திருந்த தருணத்தில் அங்குள்ள பெண்களெல்லாம்; மறைந்து மறைந்து ஆண்களின் கண்களில் படாமல் பயந்து வாழ்க்கை நடத்தி வேண்டிய கொடுமை நிகழ்ந்தது. 13 வயது சிறுமி அந்தச் சூழலிலும் கராத்தே கற்று கொள்ள ஆசைப்பட்டு அதை மிகச்சரியாகப் பயிற்சி பெற்றாள். எதை செய்வதாக இருந்தாலும் முழுமையாகப் பிழையின்றி கற்றுச் செய்வதை திருந்த செய்திடல் சிறப்பாகும் என்பதற்கு அந்தச் சிறுமி; நல்ல உதாரணம். தான் கற்றுக் கொண்ட கராத்தாவை மற்ற பெண்களுக்கக்கும் கற்றுக் கொடுக்க பொறுப்புணர்வோடு யெல் பையர் அமைப்பை ஆரம்பித்து பல உலக நாடுகளில் பெண்களுக்குத் தற்காப்புப் பயிற்சி பற்றிய பல கருத்தரங்குகளில் கலந்து பேசி, பெண்களுக்கு

விழிப்புணர்வு கொடுத்த வீரப் பெண். இந்தியாவிலும் பல மாநிலங்களில் பெண்களின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைத்தவர்தான் டாலஸ் ஜெசப். தன்னால் இயன்றதை இயக்கியள் ஜெசப்.

பெண் என்றாலே பலவீனமானவள் என்று சொல்லி சொல்லியே அவர்களை முடக்கி வைத்து விட்டோம். இப்போதெல்லாம் பெண்கள் ஆண்களை விஞ்சி விட்டார்கள். இதற்கு பல ஆண்களும் காரணமாக இருந்திருக்கிறார்கள். பாரதி, பாரதிதாசன், பெரியார் போன்ற பெரியோர்களால் பெண்ணிய உரிமை வெளிச்சத்திற்கு வந்திருக்கிறது. ஆண்களின் மூளை நரம்புகள் இடமிருந்து வலமாகவும், பெண்களின் மூளை நரம்புகள் வலமிருந்து இடமாகவும் பிணைக்கப்பட்டிருப்பதாக மருத்துவ ஆய்வு முடிவு ஒன்று தெரிவிக்கிறது. வலமிருந்து இடமாக மூளை நரம்புகள் ஆண்களுக்குப் பிணைக்கப்பட்டுள்ளதால் அவர்கள் உடலளவில் பலம் பெறுகிறார்கள். இடமிருந்து வலமாக மூளை நரம்புகள் பெண்களுக்குப் பிணைக்கப்பட்டிருப்பதால் அவர்கள் மனதளவில்

உறுதி பெறுகிறார்கள் என்பது மருத்துவ ஆய்வின் முடிவாகும். இயற்கையின் விளைவால் நடக்கிறது.

“உயிர்வந்து உடல்மேல் ஒன்றுவதியல்யே” என்று நன்னூல் இலக்கண விதி உள்ளது போல உள்ளம் உடலில் ஒன்றும் போது அதனுடைய வலிமையே தனி.

அர்த்தநாதீஸ்வரர் நாம் கேள்விப்பட்ட கடவுள். அர்த்தம் என்றால் பாதி நாரி என்றால் பெண் பாதி பெண்ணுடைய கடவுள் என்பது அதன் விளக்கமனாகும். அதுவும் இடபுறமாக பெண்ணைத் தாங்கியவன் அர்த்தநாரி. இதயம் இடது புறமாகத் தானே இயங்குகிறது. பெண் இயதம் போன்றவள். ஆண்களும் பெண்களும் சாகசமமானவர்கள்

ம் மகாசக்தி

என்பதை இந்தக் கடவுள் தத்துவம் நமக்கு சொல்கிறது. இதயமின்றி ஒரு உயிர் இயங்கிட முடியாது அல்லவா பெண்கள் இதயத்தின் சக்தி போன்றவாவர்கள்.

பாரதி தனது கட்டுரை ஒன்றில் “ஆண்களே பெண்கள் மீதி பக்தி செலுத்துங்கள். பெண்களே ஆண்கள் மீது காதல் செலுத்துங்கள் என்பான். நான் பெரியவன், நான் பெரியவள் என்று விதண்டாவாதம் பேசுவதிலே மனித சமூகம் ஆனந்தத்தை இழந்து போராடித் தவிக்கிறது. மற்ற நாடுகளெல்லாம் இந்தியாவைப் பார்த்து வியக்கிற ஒரு விஷியம் இங்கு இருக்கிற ஆண், பெண் ஒற்றுமையாகத் தான் இருக்கும். முதல் பெண் மருத்துவர், முதல் பெண் போலீஸ், முதல் பெண் ஓட்டுநர், முதல் பெண் ராணுவ அதிகாரி என்று போற்றுவது அவா;களை வளா;த்து விட்டு அழகு பார்க்கதான். இந்திய வரலாற்றில் நடந்த ஒரு புதுமை. ஆகஸ்ட் 15 2015 இல் நடைபெற்ற சுதந்திர தின அணி வகுப்பை பெண் ராணுவ தளபதி தலைமையேற்று நடத்தி வைத்தார். இதுதான் முதல் முறை பெண் தளபதி தலைமை ஏற்பது.

“முந்நீர் வழக்கம் மகடுஉவோடு இல்லை”

தொல்காப்பிய பொருளதிகாரத்தில் இடம்பெறும் வரி இது. பெண்கள் கடல் கடந்து பணிக்குச் செல்வதில்லை என்றுணர்ந்தும் வரலாற்று வரி. வீட்டிலேயே உலக அறிவைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் வாழ்ந்த பெண்கள் வீட்டின் அருகில் வளரும் மரம், செடிகளின் விதைகளைக் கொண்டு இதை விதைத்தால் நம்மால் அறுவடை செய்ய முடியும் என்று உணர்ந்து விதைக்க ஆரம்பித்தார்கள். முதன் முதலில் விவசாயத்தைக் கண்டு பெண்களே என்று சங்க இலக்கியம் சான்று பகர்கிறது

ரோகிங்கியா

1.

கொலைவாளை
கொடுத்தவர் கரங்களில்
நாம் கடுணையை
எதிர்பார்த்தல் மடத்தனம்.
குடுதிகளில் குளித்த
கொலைவாளில்
துடும்பிடித்துக் கிடக்கிறது
மனிதத்தைக் கொல்லும்
மதம்.

2.

உனக்கு மட்டும் என்ன
ரோகிங்யாக்கள் மீது அக்கறையென
நீங்கள் கேட்கிறீர்கள்...
சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும்
நாளை உனக்கும் அது நிகழக்கூடும்.
நிலம் விட்டுப் பிரியும்
வேரின் வலிகளை,
நிராசையாய் போகும்
வாழ்வின் சவர்க்கங்களை
பறிகொடுத்துவிட்டு நிற்கும்
நானும் அவர்களும்
இந்த நூற்றாண்டின்
ஒடுக்கப்பட்ட இனத்தின் எச்சங்கள்

சுகன்யா ஞானசுரீ

“வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைப்போம் என்ற விந்தை மனிதர் தலைகவிழ்ந்தார்” என்று வேடிக்கை மனிதர்களைச் சாடி பேசுவான் பாரதி. அவன் சொன்ன வார்த்தை இப்போது பழித்திருக்கிறது தானே. “கற்பு என்று வந்தால் அதை இரு கட்சிக்கும்; பொதுவில் வைப்போம்” என்றானே பாரதி ஆனால் பெண்கள் மத்தியிலும் ஆண்கள் மத்தியிலும் கற்பு என்ற புரிதல் ஏற்பட்டிருக்கிறதா?. யோகா தேர்வுக்கு கற்புநெறி பற்றிய உன் கருத்து? என்ற கேள்விக்கு ஒரு மாணவி எழுதிய பதில் “கற்பைப் பாதுகாக்க வேண்டியது பெண்களின் கடமை. அப்பெண்களைக் காக்க வேண்டியது ஆண்களின் கடமை” என்று எழுதினாள்.

இன்னமும் கற்பு என்பதை ஒரு தலைபட்சமாகவே நினைக்கிறார்கள். இல்லை என்றால் அதை கலவி சம்பந்தப்பட்டது என்று நினைக்கிறார்கள். அது கலவி சம்பந்தப்பட்டது அல்ல.

கற்பு என்னும் சொல்லுக்கு ஒழுக்கம், உறுதி, நன்னெறி என்று பொருள். இப்போது சொல்லுங்கள் கற்பு பெண்களுக்கு மட்டும்தானா? பெண்களுக்கு மட்டுமே கற்பு உண்டு என்று பேசும் ஆண்களால்தான் தீவிரவாத பெண்ணியமே நம்நாட்டில் உருவாகியது

நீதிக்கு நீதி தேவதை, பூமிக்கு பூமாதேவி, நாட்டுக்கு தாய் நாடு, மொழிக்கு தாய் மொழி என்று எல்லாவற்றிற்கும் தாய்மையைத்தான் வணங்கி போற்றுகிறோம். பார்வதி, காளியம்மன், மாரியம்மன், பத்ரகாளி, லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி இப்படி ஆண் கடவுள்களை விடவும் பெண் கடவுள்களையே நாம் பயபக்தியோடு பார்க்கிறோம். ஆனால் பெண்களுக்கு நாம் கொடுக்கப்படுகிற மரியாதை? சீரியலில் காண்பிக்கப்படுகிற உறவு

இசைவாசி

முறைகளில் கூட பெண்ணுக்குப் பெண்ணே எதிராக நடப்பதைதான் காண்பிக்கிறார்கள். இன்னும் எத்தனையோ இல்லங்களில் அம்மாவின் கடின உழைப்புத்தான் ராஜ்ஜியம் செய்து கொண்டிருப்பதை நாம் கண்டிருப்போம். உதவாக்கரை அப்பன்களிடம் மாட்டிக் கொண்ட பிள்ளைகளைக் காக்கும் தெய்வமாகவும் பெண்மை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அது சக்தி வாய்ந்தது தானே. வைரமுத்து அவர்கள் தனது பிறந்த நாளின் போது ஒரு மேடையில் “குடிகார அப்பன்களிடம் இருந்து இளைய தலைமுறையைக் காப்பாற்ற வேண்டும்” என்று பேசினார்.

ஒரு குடிகாரன் மது அருந்தி விட்டுச் சத்தம் போட்டு சத்தம் போட்டு அருகில் உள்ளவர்களுக்கு அச்சத்தைக் ஏற்படுத்துவே அவனுக்கு வேலை. அவன் ஓய்ந்த பிறகு, எல்லோரும் தூங்கிய பிறகு குறிப்பாக அப்பனுக்குத் தெரியாமல் படிப்பாள் அந்தக் குடிகாரனின் மகள். அவளுடைய கஷ்டத்திற்கு பலன் கிடைத்தது. டாக்டருக்கு படித்து எம்.பி.பி.எஸ் பட்டம் பெற்றாள். அவள் தான் சென்னையைச் சார்ந்த சண்முகப்பிரியா. என்ன ஒரு வைராக்கியம் சண்முகப் பிரியாவுக்கு எப்படிக்வும் டாக்டராவேன் என்ற நம்பிக்கை அவர்களைப் படிக்க வைத்தது. ஜெயிக்க வைத்தது. ஆணின் கோபத்திலோ பெண்ணின் வெறுப்பிலோ பாதிக்கப்படுவது என்னவோ பிள்ளைகள்தான். நம்மைப் போலதனே அவர்களும் என்று நினைத்து அவர்களுக்குத் தர வேண்டிய அத்துனை மரியாதையும் ஒருவருக்கொருவர்கொடுக்க ஆரம்பித்தால் இருவர்களுள்ளும் சரிநிகர் சமநிலை ஏற்படும். இல்லம் மேம்படும்.

17 ஆம் நூற்றாண்டில் காசி நகரில் இந்து பல்கலை கழத்தைத் தொடங்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்ட ஒரு பெண். வெற்றி பெற ஆசைப்படுவதில் எப்போதும் குறைச்சலே வைக்க கூடாது. அவள் எப்படிக்வும் பல்கலைகழத்தை நிறுவ வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டால். காசி மன்னனைச் சந்தித்து விஷயத்தைச் சொல்ல அவன் கோபத்தில் தனது காலணியைக் கழட்டி அவள் மேல் வீசினான், கலங்கவில்லை. முக்கியமாக கோவப்படவில்லை, காலணியைக் கையில் எடுத்தாள். வெளியே சென்று மேடை மீதேறி “இது மன்னனின் காலணி ஏலம் விடப்போகிறேன் ஏலம் கேட்க விருப்பமுள்ளவர்கள் ஏலம் கேட்கலாம்” என்றாள். இதை கவனித்த ஒருவன் மன்னனிடத்தில் ஒப்பித்தான். அவனுக்கோ கௌரவக் குறைச்சல். எனது காலணியை அதிக விலைக்கு ஏலம் எடுங்கள் என்று சொல்லி ஆள் அனுப்பி வைத்தான். அதிக விலைக்கு அக்காலணி ஏலம் போனது. மன்னனை மீண்டும் சந்திக்க அந்தப் பெண் சென்றாள். இன்னொரு காலணியையும் நீங்கள் வீசி இருக்கலாம் இன்னும் போதுமான தொகை எனக்குக் கிடைத்திருக்கும் என்று சொல்லி சாதித்த புன்முறுவலோடு கிளம்பினாள். தனது அவமானத்தை வெகுமானமாக மாற்றி நமக்கு ஒரு பாடத்தைக் கற்றுத் தந்த ஒரு பெண் மதன்மோகன் மாளவியா.

பெண்மை மகா சக்தி படைத்தது. ●

**உன் சிக்கனம்
சிரிப்பில் தெரிகிறது
கருமித்தனம்
உன் பார்வையில்
தெரிகிறது
ஏனடி பெண்கேள்
உன் ஊதாரித்தனம்
மட்டும்
என்னை காயப்படுத்துவதில்
தெரிகிறது**

முகில்முருகன்

மனிதன்

மனிதன் சிரிக்கும் போது நாம் பூ மண்டலம் எவ்வளவு வேலை செய்யுமோ அதை விட அதிகமாக நாம் கோப்பபடும் போது நரம்புகள் அதிகமாக வேலை செய்து நம் முகம் விகாரமாக மாறி விடுகின்றது. நல்ல புத்தகங்களைப் படிப்பதால் இவற்றைத் தவிர்க்கலாம்.

மனிதன் எந்த ஒரு காரியத்திலும் வெற்றி பெற வேண்டும் என்று எண்ணினால்? முதலில் நல் சிந்தனைகளுக்கு இடம் கொடுத்து அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த திட்டமிட வேண்டும். காரியம் வெற்றி பெற கடுமையான உழைப்பு, மன உறுதி, சரியான பயிற்சி மேலும் சிரித்த முகத்தோடு செயலில் ஈடுபட வேண்டும்.

எடுத்த செயல் வெற்றி பெறா விட்டால் மனிதன் சோர்ந்து விடாது விடா முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும் விடா முயற்சி ஒரு வேகத்தோடு இருந்து செயல்பட வேண்டும். விடா முயற்சி அதிகரிக்கும் போது செயல் வடிவம் தீவிரமாகும்.

முயற்சியானது நம் மனதில் ஒரு ஆவல் அதிர்ந்தால் தான் வரும். முயற்சி இருந்தால் முடியாதது இல்லை. முயற்சியை நாம் எடுக்கும் பொழுது நம்மிடம் உள்ள பயம் | வெட்கம் மனக்கலக்கம் ஓடி விடும்.

முயற்சி எனும் படிகளில் ஏறினால், வெற்றி எனும் கோட்டையைப் பிடிக்க முடியும். மனிதன் மற்றவர்கள் மகிழ்ச்சிக்கு மனதார பாடுபட்டு மனிதரில் மாணிக்கமாகத் திகழ வேண்டும்.

மனிதப் பிறவி எடுப்பது பெரும் பாக்கியம். ஏன் ஐந்தறிவு ஜீவன்களாகப் பிறந்திருந்தால் சிந்தித்து செயல்பட முடியுமா?

சிந்தித்து செயல்பட்டால் சிறக்க வாழலாம். இல்லாவிடில், பிறர் சிரிக்க வாழலாம்.

என் கடமையை நான் செம்மையாகச் செய்தேன் என்று சொல்லும் மனிதனிடம் எல்லாவற்றிலும் ஒரு ஒழுங்கு வரையறை இருக்கும். அவர் மனதில் ஒரு நிம்மதி முகத்தில் ஓர் தெளிவு இருக்கும் அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும் சரியாகத் தான் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். மனிதர்கள் ஒவ்வொருவரும் நினைப்பது என்னவென்றால் பணம் இருந்தால் எதையும் சாதிக்கலாம் என்பது தான். பணத்தை விட முக்கியமான ஒன்று மனிதரிடத்தில் அவசியம் இருக்க வேண்டியது என்னவென்றால் ஒழுக்கம் . ஒழுக்கம் இல்லையேல் ஒன்றும் இல்லை. எல்லாம் நம்மிடமிருந்து பறந்து போய்விடும்.

திருவள்ளூர் ஒழுக்கத்தைப் பற்றி அன்றே சொன்னார். ஒழுக்கம் உயிரினும் மேலானது என்றார்.

மனிதனுக்கு ஆசைகள் தேவைக்குட்பட்ட பொருள்கள் மேல் இருக்க வேண்டும். தன் வசதிக்கேற்ப இருக்க வேண்டும். இது தவறினால் கோபம், விரையம், அதிகமாகி மதைன் தான் இருக்கும் நிலையை விட மிகவும் கீழ் நிலைக்கு தள்ளப்படுவான்.

மனிதன் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியோடு மங்களமாக மற்றவர் புதழ் பாட வாழ, மற்றவர்கள் மகிழ்ச்சிக்கு உதவ வேண்டும்.

மகிழ்ச்சியை சம்பாதிக்க மனிதன் மனித நேயத்தோடு வாழ வேண்டும். ●

பதின்பருவத் தற்கொலைகள் தடுக்க என்ன வழி?

ஜி.ராமானுஜம்
மனநலத் துறைப் பேராசிரியர்

பள்ளி மாணவன் தற்கொலை, மாணவிகள் கூட்டாகத்தற்கொலைபோன்ற செய்திகள் சமீபத்தில் பெரும் அதிர்வலைகளை எழுப்பியிருக்கின்றன. தற்கொலைகள் அதிகரிப்பதற்கு இதுதான் காரணம் என ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சுட்டிக்காட்ட முடியாது. எல்லா தற்கொலைகளும் ஒன்றுபோலவே நடைபெறுவதில்லை. மனிதர்கள் ஒரு சமூக விலங்குகள். மனிதர்களின் அகமும் சமூகம் என்னும் புறமும் கொண்டுள்ள உறவுகளில் ஏற்படும் சிக்கல்கள் கைமீறும் நிலையில், மனது தற்கொலைக்கு முடிவெடுக்கிறது.

சில தற்கொலைகளில் அகக் காரணிகளின் பங்கு அதிகமாக இருக்கும். தீவிர மனநோய்கள், குறிப்பாக மூளையில் ஏற்படும் ரசாயனக் குறைபாடுகளால் வரும் மனநோய்களால் நிகழலாம். உதாரணமாக, மனச்சிதைவு நோயில் சிலருக்குக் காதலில் யாரோ இறந்துபோகக் கட்டளையிடுவதுபோல் தோன்றும். சில தற்கொலைகளில் புறக் காரணிகளின் பங்கு அதிகமாக இருக்கும். உதாரணமாக, விவசாயம் பொய்த்துப் போவதால் விவசாயிகள் தற்கொலை செய்துகொள்வது.

பதினமவயதுப் பிரச்சினைகள்

சமீபகாலத்தில் அதிகரிக்கும் பதினமவயது மாணவத் தற்கொலைகளில் அக மற்றும் புறக் காரணிகள் பின்னிப் பிணைந்திருப்பதை உணர முடிகிறது. மாணவர்களின் மனநிலையைத் தாண்டி, பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள், சமூகம், கல்வி முறை, ஊடகங்கள் எனப் பல பரிமாணங்களும் காரணங்களும் உள்ள பிரச்சினை இது.

தற்போதைய இளம் தலைமுறையினரிடம் சில ஆளுமைக் கோளாறுகள் இருக்கவே செய்கின்றன.

குறிப்பாக, ஈகோ எனப்படும் தன்னைப் பற்றிய முனைப்பு அதிகமாகவே காணப்படுகிறது என்பதைப் பதிவுசெய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கூட்டுக் குடும்பங்களில் வேறு பல பிரச்சினைகள் இருந்தாலும் குழந்தைகளைப் பொறுத்தவரை பகிர்ந்துகொள்ளல் இருந்தது. பொருட்களை மட்டுமல்ல உணர்வுகளையும் பகிர்ந்துகொள்ள கூட்டுக் குடும்பத்தில் வழியிருந்தது.

இப்போது பலரும் ஒரு குழந்தையுடன் நிறுத்திவிடுவதால் குழந்தைகளுக்குக் கிடைக்கும் கவனம் அதிகமாகி ஈகோ பெரிதாக வளர்கிறது. தன்னையும் தனது தேவைகளையும் பூர்த்திசெய்யவே எல்லோரும் உள்ளனர் என்ற குறுகிய பார்வை தோன்றுகிறது. அதனால், தன்னை யாரும் ஒன்றுமே சொல்லிவிடக் கூடாது என்ற எண்ணம் வளர்கிறது. முகம்திரிந்து நோக்கினால் கூட வாடிவிடும் அனிச்சமலர் போல் ஒரு சுடு சொல்கூட அவர்களை வாடச்செய்துவிடுகிறது.

மேலும், கல்வி முறையால் ஏற்பட்டிருக்கும் சுமையை இறக்குவதற்கும் இறுக்கத்தைக் குறைப்பதற்கும் எந்தவித ஆக்கபூர்வமான பொழுதுபோக்குகளும் குறைவு. மன அழுத்தத்தைக் குறைக்கும் உடற்பயிற்சி, விளையாட்டுகள் போன்றவை அறவே இல்லை என்றே சொல்லலாம். குறிப்பாக, பெண் குழந்தைகள் நிலைமை இன்னும் மோசம். வெளியே சென்று விளையாடுவதற்குப் பெற்றோர்கள் அனுமதிப்பது இல்லை என்பது மிக முக்கியமான பிரச்சினை. சமீபத்தில் மாணவியரே அதிகம் தற்கொலை செய்துகொண்டதை இதனுடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களைப் பொறுத்தவரை விளையாட்டு என்பது 'ஆங்க்ரி பேர்ன்ஸ்', 'கேண்டி கிரஷ்' போன்ற செல்பேசி விளையாட்டுகள்தான்.

பாரியன்பன் கவிதைகள்

உன் ஒப்பனை அறையில்
உன்னை ஓயாமல்
உற்று நோக்கும்
நிலைக்கண்ணாடி நான்.

ஆரத்தி காட்டி
பிரசாதம் கொடுக்க
என் வீட்டைக்
கடந்து விட்டது தேர்.
தெருவாசலில்
இன்னமும் காத்திருக்கிறேன்
தேவதை
உன் தரிசனத்திற்காக்..

எனக்கு
எந்த இரவும்
வீணாவதில்லை.
உன் நினைவு வீணையை
எக்கணமும்
மீட்டிக் கொண்டிருப்பதனால்.

தனம் தேடும்
மழலையாய்...
மடி தேடும்
கன்றாய்...
உன் மதிமுகம்
காணாத் துடிக்கும்
வானம் நான்.

என் கன்னக்குழியை
இட்டு நிரப்ப
சத்தமில்லா
ஒரு முத்தம் கொடு.

- பாரியன்பன்

பெற்றோர்களின் கடமை

தனியார்மயம், உலகமயமாக்கலால் போட்டிமய
மான சூழலில் பெற்றோர்கள் மிகையான எதிர்பார்ப்பு
களை வைத்துக்கொண்டு மன அழுத்தத்துக்கு
ஆளாவதுடன், குழந்தைகளிடமும் அழுத்தத்தை
உருவாக்கிவிடுகிறார்கள். பிற மாணவர்களுடன்
ஒப்பிட்டு விமர்சிப்பதும் அதிகம் நடக்கிறது.
குழந்தைகள் தனித்தன்மை கொண்ட ஆளுமைகள்
என்று பார்ப்பதில்லை.

(1).

(2).

குழந்தைகளின் தனித்தன்மை மிளிரும் வகையில்
நேர்மை, துணிச்சல், பொறுமை, பொறுப்புணர்வு,
விடாமுயற்சி போன்ற ஆளுமைப் பண்புகளை
வளர்ப்பதற்கு வழிகாட்டியாகவும் முன்மாதிரியாகவும்
இருப்பது பெற்றோரின் கடமை. இந்தப் பண்புகள்
குழந்தைகளின் எதிர்காலத்தைக் கட்டமைப்பதில்
பெரிய அளவில் உதவும். உங்கள் குழந்தைகளுக்குச்
சில விஷயங்களில் திறமை இருக்கலாம். ஆனால்,
ஆர்வம் இருக்க வேண்டும். ஆர்வமும் திறமையும்
உழைப்பும் சேர்ந்தாலே முழுமையானதாக இருக்கும்.
உடற்பயிற்சி, விளையாட்டுக்களுக்கு முக்கியத்துவம்
கொடுக்க வேண்டும். தேர்வுகள் நடக்கும்போது
நாள் முழுவதும் படித்துக்கொண்டேயிருக்க
வேண்டும் என்று அழுத்தம் கொடுக்கக் கூடாது.

(3).

(4).

முன்பெல்லாம் 'கண்ணை மட்டும் விட்டுவிட்டு
எல்லா இடத்திலேயும் அடிங்க சார்!' எனப்
பெற்றோர் கள் ஆசிரியர்களிடம் கூறுவார்கள். அது
போன்ற உடல்ரீதியான துன்புறுத்தலை அறிவுள்ள
யாரும் ஆதரிக்க மாட்டார்கள். அதேசமயம்,
கொஞ்சம் கடுமையான சொற்களைக்கூடத்
தாங்கிக்கொள்ளாமல் போகும் அளவுக்குக்
குழந்தைகளை உருவாக்காதீர்கள்.

(5).

சுடுசொற்களை, ஏமாற்றத்தை,
வலிகளைத் தாங்கிக்கொள்ள குழந்தைகளைத்
தயார் செய்வது பெற்றோர்களின் கடமை. வெற்றி
அடையக் கற்றுக் கொடுப்பது முக்கியம்தான்
என்றாலும், தோல்விகளை எதிர்கொண்டு
முன்னேறி வரவும் கற்றுத்தர வேண்டும்.
தவறுகளை யாரேனும் சுட்டிக்காட்டினால் உணர்ச்சி
வசப்படாமல் ஒப்புக்கொள்ளக் குழந்தைகளுக்குக்
கற்றுத் தரவேண்டும். யாரேனும் சீண்டினால்
பயந்துபோகாமல் போராடக் கற்றுக்கொடுக்க
வேண்டும்.

ஆசிரியர்களின் பொறுப்பு

குழந்தைகளின் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்கும் மிகப் பெரிய பொறுப்பு ஆசிரியர்களுக்கு உண்டு. பள்ளிக்கூடம் என்பது மதிப்பெண்கள் எடுக்கக்கூடியவர்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகள் அல்ல. விளையாட்டுப் பாட வகுப்புகளில் பிற பாடங்களை நடத்துவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் ஒவ்வொரு வகையான திறமையும் வேகமும் இருக்கும். ஒரே வயது என்ற ஒரே அடிப்படையில் வகுப்பில் இருக்கும் எல்லாக் குழந்தைகளும் ஒரே மாதிரி இருப்பார்கள் என்று கருதுவது தவறு.

மூளை வளர்ச்சிக் குறைபாடு, அதீத துறுதுறுப்பு (ஹைப்பர் ஆக்டிவிட்டி), கற்றல் குறைபாடு (டிஸ்லெக்சியா), ஆட்டிசம் என்று குழந்தைகளிடம் காணப்படும் பாதிப்புகளைப் பற்றி பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள் அறிந்திருப்பதில்லை. இந்தக் குழந்தைகளையும் மற்ற குழந்தைகளைப்போல் மதிப்பெண் இயந்திரமாக மாற்ற நினைப்பது தவறு. மேலும், இக்காலப் பதின்வயதினர் எளிதில் உணர்ச்சிவசப்படுபவர்களாக இருப்பதால், தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டும்போது மிகுந்த கவனம் தேவை. புண்படுத்துதல் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவது, குழந்தைகளிடம் ஆக்கபூர்வமான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும். தவறான செயலை மட்டும் கண்டிக்க வேண்டும்.

தற்கொலைகள் தொடர்பான செய்திகளைக் கையாள்வதில் ஊடகங்களுக்குப் பெரிய பங்குள்ளது. ஒரு நிகழ்வின் பின்புலம், நிகழ்ந்ததாகச் சொல்லப்படும் குற்றங்களின் நம்பகத்தன்மை, நாம் கொடுக்கும் காட்சி, செய்திகளின் தாக்கங்கள் என்னவென்னவாக இருக்கும் என்றெல்லாம் பொறுப்புணர்வோடு ஊடகங்கள் இருக்க வேண்டும். இதுபோன்ற சம்பவங்கள் மீண்டும் நடக்காமல் இருக்க ஆக்கபூர்வமான வழிமுறைகளை ஆராய வேண்டும். பரபரப்புக்காக மிகைப்படுத்தப்படும் செய்திகள் சமூகத்தில் எதிர்மறையான விளைவுகளை ஏற்படுத்துவதைக் கணக்கில் கொள்ள வேண்டும். குழந்தைகள்தான் எதிர்காலத்தில் உலகின் போக்கைத் தீர்மானிப்பவர்கள் என்பதை அனைத்துத் தரப்பினரும் உணர்ந்துகொண்டால் இதுபோன்ற பிரச்சினைகளைப் பெருமளவில் குறைக்கலாம்!

நட்பு

என் கண்களைப் பார்த்துப் பேசு கதைகள் சொல்

நீ அம்பேத்கார் மேன்மை சொல்
நான் ஐன்ஸ்டீனின் அறிவியல் சொல்கிறேன்

நீ மலேந்திரன் சினிமா மெச்சு
நான் சாதியத்தின் கொடுமை சொல்கிறேன்

கார்ப்பரேட் கொள்ளையர்களின்
அழகுசாதனைச் சதியில்
நாமிருவரும் சேர்ந்தே ஏமாறலாம்

தாவணித் தோழமையடா நான்

ஆவணியில் வயசுக்கு வந்த
ஆளிவள்தான் எனும் ஆண் ஈயம் பூசாதே

உன் குறையும், என் குறையும்
நம்மில் நிறைத்ததே
உடலின் விடுகதை என்ற
இயற்கை விநோதம் என்பதுணர்

நீ கட்டைக்குரல் காதல் பாடு
நான் கண்ணிக்குரல் கம்யூனிசம் பயில்கிறேன்

நீ சமையலும் கற்றுக் கொள்
நான் கராத்தேவும் கற்றுக் கொள்கிறேன்

தோல்களின் திரட்சியா
நம் தோழமை முடிவு செய்ய ?

சக மனுவீதியல்ல
சக உயிரெனக் கொள்

நீ வேட்டி கட்டிய உயிர்
நான் சேலை கட்டிய உயிர்

சரிதானா நண்பா?

வண்ணியப்பன் ராசா

"கடுதாசி எண்ணும் காதல் பேசி"

நடுநிசி நேரத்துல
நானுந்தான் உறங்கல
கடுதாசி வரும்வரை
கதவையும் திறக்கல

எண்ணெஞ்சைப் புரிஞ்சவரே
எழுதுங்கக் கடுதாசி
மின்னஞ்சல் வேணாங்க
மின்னலாய் மறைஞ்சுடுமே

வாசக் கதவை மூடிவிட்டு
வாசிப்பேன் உன் கடுதாசி
நேசக் கதவைத் திறந்துவச்சு
நெஞ்சக்குள்ளே பூட்டிவச்சு

மண்ணுக்குள் உழுதாக்கி
மறைச்ச வச்ச விழுதாக்கி
எண்ணத்தை எருவாக்கி
எண்ணையே கருவாக்கி

கடுதாசிப் பூ தந்தாய்
காகிதப் பூ ஆனாலும்
தொடுநேசிப்பு உணர்ந்தேனே
தொடரும் மன வாசனையில்..

கண்ணுக்குள் வாழுமென்
கண்ணான மச்சானே
பெண்ணுக்குள் மறைஞ்சுள்ள
பொக்கிசமாய் வச்சானே

உண்மை"யால் நிரப்பிய
உன்கடுதாசி என்பேனா
உண்மையில் மனசாய்
உள்ளதெனக் காண்பேனா?

அழியாத காகிதம்
அதுவென் இதயம்
கிழியாத அதன்மேலெ
கிறுக்கினாய் உன்கடிதம்

அழியாத ஓவியம்
அடிகாண காவியம்
விழியோர முத்தம்
விழிக்கும் உணர்வின் சத்தம்

உன்கடுதாசிக் கவிதை
உள்ளத்தினுள் விதை
உன்கடுதாசிக் கதை
உரசி உணர்வுட்டும் சதை

படுதாயின்னுப் பரிதாபமாய்ப்
பாடுவதாய்ப் படக்கின்றேன்
கடுதாசி எண்ணோடு
கதறுவதாய்த் துடிக்கின்றேன்

தூக்கத்தைக் கலைச்சுப்பட்டு
தூரத்தில் இருப்பவரே
ஏக்கத்தை விதைச்சுப்பட்டு
ஏனுங்கக் கடுதாசி?

பாயும் படிமும்
பார்த்தென்னைச் சிரிக்குது
நோயும் நோவும்
நித்தமுமென அரிக்குது

கடுதாசி வேகத்திலெ
கடிதாக வாங்க மச்சான்
படுத்தாலும் தூக்கமில்லா
பரிதாபம் ஏங்க மச்சான்?

அதிரை கவியன்பன் கலாம் . துபை

கவிஞர் மு.முருகேஷ்
எழுதிய சிறுவர் இலக்கிய நூலுக்கு புதுக்கோட்டை புத்தகத் திருவிழாவில்
'சிறந்த குழந்தை இலக்கிய நூல் விருது'

புதுக்கோட்டை. டி.ச. 5. புதுக்கோட்டையில் நடைபெற்ற இரண்டாம் ஆண்டு புத்தகத் திருவிழாவில் சிறந்த இலக்கிய நூல்களுக்கான புத்தகத் திருவிழா விருதுகள் வழங்கப்பட்டன. புதுக்கோட்டை நகர்மன்றத்தில் அரங்கில் கடந்த சனிக்கிழமை இரவு நடைபெற்ற விழாவில், கவிஞர் மு.முருகேஷ் எழுதிய 'ஓல்லி மல்லி குண்டு கில்லி' எனும் நூல், 2016-ஆம் ஆண்டில் வெளியான சிறந்த குழந்தை இலக்கிய நூலாகத்

தேர்வு செய்யப்பட்டு, 'சிறந்த குழந்தை இலக்கிய நூலுக்கான விருது 'ம், ரூ.5,000/ பரிசுத் தொகையும் வழங்கப்பட்டது.

இவ்விருது வழங்கும் விழாவிற்கு மவுண்ட் சீயோன் பொறியியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி இயக்குநர் பேரா.ஜெய்சன் கீர்த்தி ஜெயபாரதன் தலைமை வகித்தார். புதுக்கோட்டை சார் ஆட்சியர் செல்வி கே.எம்.சராயு, இ.ஆ.ப. அவர்கள் விருதினையும் பரிசுத்

புதுக்கோட்டையில் நடைபெற்ற புத்தகத் திருவிழாவில் 2016-ஆம் ஆண்டில் வெளியான 'சிறந்த குழந்தை இலக்கிய நூலுக்கான விருதினை' கவிஞர் மு.முருகேஷுக்கு புதுக்கோட்டை மாவட்ட சார் ஆட்சியர் கே.எம்.சராயு வழங்கியபோது எடுத்த படம். அருகில், மவுண்ட் சீயோன் பொறியியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி இயக்குநர் பேரா.ஜெய்சன் கீர்த்தி ஜெயபாரதன், கவிஞர்கள் மரபின் மைந்தன் முத்தையா, தங்கம் மூர்த்தி, மனுஷி ஆகியோர் உள்ளனர்.

தொகையினையும் வழங்கிச் சிறப்பித்தார்.

விழாவில், கவிஞர் மரபின் மைந்தன் முத்தையா, கவிஞர்கள் மனுஷி, தங்கம்முர்த்தி ஆகியோர் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தனர்.

புதுக்கோட்டை மாவட்ட புத்தகத் திருவிழாவில் 'சிறந்த குழந்தை இலக்கிய நூலுக்கான. விருது' பெற்ற கவிஞர் மு. முருகேஷ், வந்தவாசி நூலக வாசகர் வட்டத்தின் தலைவராகவும், வந்தை வட்ட கோட்டைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆலோசகராகவும் இருந்து சமூகம், கல்வி மற்றும் இலக்கியப் பணிகளில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வருகிறார். இதுவரை 37க்கும் மேற்பட்ட கதை, கவிதை, கட்டுரை, சிறுவர் இலக்கியம், விமர்சன நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

இவரது படைப்புகள் மலையாளம், ஆங்கிலம், தெலுங்கு, இந்தி ஆகிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இலக்கிய மாநாடுகளில் உரையாற்றுவதற்காக இலங்கை, சிங்கப்பூர், குவைத் ஆகிய நாடுகளிலுள்ள அமைப்புகளின் அழைப்பின் பேரில் சென்று, உரையாற்றி வந்துள்ளார். கடந்த

மாதம் சாகித்திய அகாடெமி, ஆந்திர மாநிலம் விஜயவாடாவில் நடத்திய தேசிய அளவிலான குழந்தை இலக்கிய கருத்தரங்கிலும் பங்கேற்றுள்ளார்.

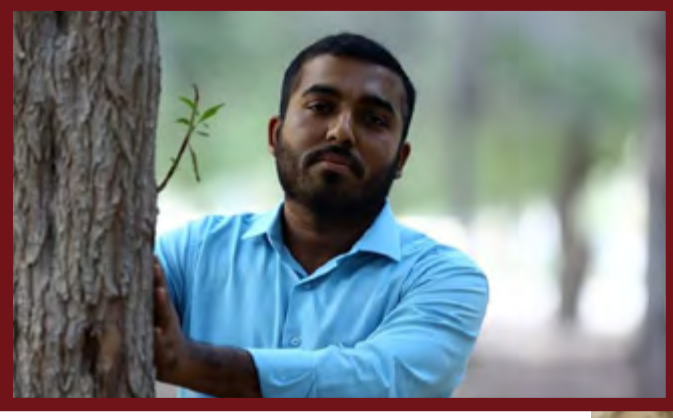
இவரது படைப்புகளை இதுவரை 5 கல்லூரி மாணவர்கள் இளமுனைவர் பட்ட ஆய்வும், 2 மாணவர்கள் முனைவர் பட்ட ஆய்வும் செய்துள்ளனர். இவரது கவிதைகள் மதுரை காமராஜர் பல்கலைக் கழக பாடத்திட்டத்திலும், விருதுநகர் வன்னியப் பெருமாள் மகளிர் கல்லூரிப் பாடத்திட்டத்திலும், சிவகாசி அய்யநாடார் ஜானகி அம்மாள் கல்லூரி பாடத்திட்டத்திலும் இடம் பெற்றுள்ளன.

சிறுவர்களுக்கான 9 கதை நூல்களையும், 5 தொகுப்பு நூல்களையும் எழுதியுள்ள இவர், சமச்சீர் பாடத்திட்டக் குழுவில் இடம்பெற்று, 1ஆம் வகுப்பு மற்றும் 2ஆம் வகுப்பு பாட நூல்கள் உருவாக்கத்தில் பங்களிப்பு செய்துள்ளார். 2010 ஆம் ஆண்டு வெளியான இவரது 'குழந்தைகள் சிறுகதைகள்' எனும் நூல், தமிழக அரசின் 'புத்தகப் பூங்கொத்து' எனும் திட்டத்தில் தேர்வாகி, தமிழகத்திலுள்ள 32 ஆயிரம் அரசுப் பள்ளிகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. ●

கவிஞர்...

தடுக்கிறது,
பிரிக்கிறது,
பாதுகாக்கிறது,
சுதந்திரனாக காற்றையும்... வெளிச்சத்தையும் கண்டு
கண் சிமிட்டுகிறது,
மழைமகள் தொட்டால்
கசிகிறது... கரைகிறது...
ஆனாலும் சுவர் தேவைப்படுகிறது
அதற்குள் ஒரு வாழ்க்கை இருப்பதால்
இரண்டுவிதமான சுவர்கள்
கல்... மண்... சிமின்ட் கொண்டு ஒன்று
காலத்தை வென்று வாழ்,
தசை.. ரத்தம் கொண்டு அன்பும் பாசத்தாலும்...
காட்டப்படும் மனச் சுவர்...
தோற்று போவதென்னவோ அந்த கல் சுவர்கள்தான்...

ந. ஜெயபபலன்,
திருநெல்வேலி -627 006

மகள் தாயானாள் !!

கும்பகோணம். நௌஷாத் கான். லி
அபுதாபி

இப்ப உள்ள புள்ளைங்க எல்லாம் அந்த காலத்து பிள்ளைகள் மாதிரி எங்கே பெரியவங்களை மதிக்குது? எல்லாம் அது இஷ்டத்துக்கு நடக்குங்க. என் பொண்ணை பாரு நல்லபடியாய் படிக்க வச்சேன். அவளுக்கு கல்யாணம் பண்ணி வச்ச பேரன் பேத்திங்களோட வாழணும்னு ஆசைப்பட்டேன் அவ என்னடான்னா படிப்பு முடிஞ்சதும் கல்யாணம் செஞ்சுக்காம சிட்டில அவ படிச்ச படிப்புக்குக்கேத்த மாதிரி ஒரு வேலைல சேர்ந்துட்டா. இந்த பொண்டாட்டி இல்லாத கிழவனை தனியா விட்டுட்டோம்னு அவ வருத்த படுறாளா இல்லையா அந்த ஆண்டவனுக்கே வெளிச்சம்னு ராமசாமி தன் குறைகளை தன் நண்பன் பாரியிடம் சொல்லி கொண்டிருந்தார்.

கவலை படாதே ராமசாமி எல்லாம் சரியாகும். உன் பொண்ணு உன்னை நகரத்துக்கு கூப்பிடவே

இல்லையா ?

அதுல எல்லாம் என் பொண்ணை குறை சொல்ல முடியாதுடா. என் கூடயே வந்து தங்கிருப்பானனு எத்தனையோ தடவை என் பொண்ணு கூப்பிட்டும் இந்த கிராமத்தை விட்டும் என் பொண்டாட்டி வாழ்ந்த வீட்டை விட்டும் போக மனசு வரலைடா. என்னோட கனவெல்லாம் என் பொண்ணுக்கு கல்யாணம் பண்ணி வச்ச இந்த கிராமத்தோட வாழணும் அது தான் என்னோட பெரிய ஆசை.

ரொம்ப கஷ்டமான, டென்ஷனான வேலையில் இருந்தா கூட என் பொண்ணு டெய்லி போன் செய்ய மறக்க மாட்டா. என்னை பிடிச்ச அளவுக்கு என் பொண்ணுக்கு இந்த ஊரை படிக்கலை அதான் என்று தன்னை தானே சமாதானப் படுத்தி கொண்டார்... உன் பொண்ணு உன்னை பார்க்க

"இப்படிக்கு. பிரியமுள்ள அப்பா"

அன்பு மகனே..
நீ மனதுக்குள் அழுகிறாய் ..
அச்சத்தம் என்னிதயத்தில்
முகாரியாய் கேட்குதப்பா ..
என்மீது நீ கொண்டிருக்கும்
இரக்கமதை நன்கறிவேன்..
அதைக் காட்டிட இயலா
திரிசங்கு நிலையையும் நானறிவேன்..

உன்னோடு எனையே வைத்திட
எடுத்திட்ட முயற்சிகள் உயர்ந்ததப்பா ..
எனக்காக உன் வாய் சொன்ன
பொய்யுரைப்புகள் அதிசயமப்பா ..
உன் முகத்தின் நெளிவுகளை
அழகாய் காட்டியதப்பா..

எனக்கு நோயென்றதும் நீ
துடித்திட்ட கட்டங்களை
தூங்குவதாய் நடத்தவனாய்
தூரமிருந்தே பார்த்திட்டேன்...

ஒளித்தே நீ தந்த இனிப்புகளை
வாயசைவின்றி சுவைத்தேன் ..
உன் அன்புதான் இனித்தது ..

கொண்டவளைச் சமாளித்து
என் மனதைத் தேற்றிடவே
நீ பட்ட பாடறிந்து நான்
அழுதிட்ட காலங்களுமுண்டு..

உன் மனதின் பிரார்த்தனைகளால்
நானிங்கு நலமுடன்...
மறவாமல் சந்தித்திடு..

கலா வர்ணன் எஸ்.எஸ்.எம்.றபீக்
புத்தளம் - இலங்கை .

வாறாளா?

தீபாவளி பொங்கல்ன்னா இந்த அப்பாவை
பார்க்க வருவா ?

பாரியிடம் பேசி கொண்டிருக்கும் போதே
திடீரென மயங்கி விழுந்தார் ராமசாமி.

அடுத்த சில மணி நேரத்தில் ராமசாமி
நகரத்தில் உள்ள ஒரு பெரிய மருத்துவமனையில்
சேர்க்க பட்டார். நகரத்தில் பணிபுரியும் அவரது
மகள் சைந்தவிக்கும் தகவல் தெரிவிக்க பட்டது.
தன் அப்பாவுக்கு என்னமோ ஏதோன்னு பதறி
அடித்து கொண்டு மருத்துவமனைக்கு வந்தாள்
சைந்தவி...

பரிசோதனை முடிவில் ப்ளட் பிரஸ்ஸர்யை
சரியாக கவனித்து தற்காத்து கொள்ளாததால்
ராமசாமியின் இரண்டு கிட்னியும் செயலிழந்து
போனது... சிறுநீரக மாற்றம் செய்யா விட்டால்
ராமசாமி உயிரிழக்க நேரிடும் என மருத்துவர்கள்
திட்டவட்டமாக சொல்லி விட்டனர்.

ஒரு மாதங்களுக்கு பிறகு ...

தன்னுடைய சொந்த கிராமத்தில் வீட்டு வாசலில்
உள்ள பெரிய திண்ணையை ஒரு அறையாக
தடுத்து சைந்தவி ஒரு STD போன் பூத்தும், XEROX
மெஷினோடு சேர்த்து ஒரு கம்ப்யூட்டர் ப்ரவ்சிங்
சென்டரும் தொடங்கினாள்.

வீட்டினுள் பாரியோடு ராமசாமி பேசிக்
கொண்டிருந்தார். நாம்ம தான்யா இந்த காலத்து
புள்ளைங்கள் தப்பா நினைச்சுகிட்டு இருக்கோம்.
காலம் மாறினாலும் அறிவியல் வளர்ந்தாலும்
உண்மையான பாசமும் அன்பும் மாறாது.
அவ என் மவ இல்லையா என் குலச்சாமியா...
இந்த வாழ்ந்து முடிஞ்ச கிழவனுக்காக ஒரு
கிட்னிய கொடுத்த தெய்வமகள்யா...இந்த
அப்பனுக்காக லட்ச ரூபாய் வேலையை உதறி
தள்ளிட்டு இந்த அப்பனை கூடவே இருந்து
பார்த்துக்கிடறதுக்காக இந்த கிராமத்துல வந்து
கஷ்டப்படுத்து என தன் மகள் சைந்தவியை
உள்ளம் நெகிழ்ந்து தன் நண்பனிடம் கூறினார்
ராமசாமி ...